Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) — I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videooptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun

en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics? Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktuelt organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet

under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spytslikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lyns bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen,

præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Mens Biden tager til Europa, er spørgsmålet: "Hvad foregår der i deres hoveder?" Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche

Da Biden i går rejste til Europa for at mødes med "allierede" ledere i NATO, G7 og EU, var der talrige erklæringer fra amerikanske embedsmænd, herunder Biden, der bebudede en optrapning mod Rusland. Med udtalelser om russiske "krigsforbrydelser" og atomkrig som en "mulig eventualitet" afspejler det, bemærkede Zepp-LaRouche i dag, "nul kapacitet" til at gennemtænke den strategiske krise.

Zepp-LaRouche imødegik den ensartede fortælling, der dominerer Vesten, ved at identificere målet for denne sprogbrug som værende et regimeskifte mod Putin – men med hvilket formål?

Som følge af optrapningen af sanktionerne anslås det nu, at fødevaremangel snart vil true 1 milliard mennesker – Hvem begår egentlig krigsforbrydelser og krænker menneskerettighederne?

Hun diskuterede det ironiske i, at diskussionen om atomkrig bryder ud på 39-årsdagen for Ronald Reagans promovering af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som hendes mand, Lyndon LaRouche, havde været en af de førende arkitekter bag. LaRouches idé, som var kernen i Reagans forslag, var ikke blot en militærpolitik til forsvar mod atomkrig, men en økonomisk tilgang med deling af de mest avancerede teknologier til gavn for alle nationer. Denne idé er i centrum for Schiller Instituttets kommende videokonference om skabelse af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte det neokonservative, neoliberale system, der er ved at falde sammen i dag.

Den britiske liberalismes forbrydelser og undergang og 'Det Nye Paradigme' for menneskehedens fremtid. Helga Zepp-LaRouche hovedtale ved Schiller Instituttets internationale

internetkonference den 25. april 2020.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg hilser alle jer, der ser denne internetkonference fra hele verden, og jeg tror, at I alle er klar over, at menneskeslægten lige nu er konfronteret med en hidtil uset krise. Den truer ikke alene med at koste mange millioner menneskeliv på grund af sygdom og sult, med at feje mange af de institutioner, som folk har taget for givet indtil nu, af banen, og med at kaste store dele af verden ind i en ny mørk tidsalder, herunder kulturelt, men den kunne også føre til termonuklear krig, der potentielt ville udslette hele menneskeheden.

Denne krise er mere vidtgående end i det 14. århundrede, da den Sorte Pest udslettede en tredjedel af befolkningen fra Indien til Island. Det er mere alvorligt end Den store Depression i 1930'erne, fordi den potentielt kan ødelægge mere økonomisk substans. Og hvis der udbryder krig, vil det bestemt have værre følger end verdenskrigene i det 20. århundrede, fordi det sandsynligvis vil involvere brugen af termonukleare våben.

På grund af globaliseringen og internationaliseringen af mange systemer, herunder internettet, atomvåben, er vi alle i den samme båd. Og i modsætning til tidligere epoker, da en del af planeten blomstrede mens en anden kollapsede, vil der denne gang ikke være nogen delvise løsninger. Mere end nogensinde før i vores historie udfordres vi som samfund, som én menneskehed, til at nå til enighed om nye principper, der kan garantere menneskehedens langsigtede evne til at overleve. Det er pointen med denne konference: Hvordan kan vi identificere årsagerne til denne krise, eliminere dem og åbne et nyt kapitel i universalhistorien, der fører vores eksistens ud af geopolitisk konfrontation, ind på et niveau af fornuft, der sømmer sig for menneskehedens identitet som en kreativ art?

Nogle mennesker spekulerer på, hvorfor jeg midt i en pandemisk og finansiel krise også rejser spørgsmålet om faren for atomkrig? Fordi de skandaløse og ondsindede beskyldninger mod Kina fremsat af de britiske hemmelige tjenester MI6 og MI5 og deres propagandaapparat – Henry Jackson-Selskabet i London, Atlanterhavsrådet og forskellige "klyngeagenter" på begge sider af Atlanterhavet – beskylder Kina for COVID-19-pandemien, fordi man angiveligt enten forsinkede informationen om den, eller endog brugte biologisk krigsførelse mod Vesten. Dette drejer sig om opbygningen af et fjendebillede med henblik på krig. Den uforskammethed med hvilken Henry Jackson-Selskabet – den hårde kerne blandt de liberale neokonservative og den britiske krigsfaktion på begge sider af Atlanterhavet – kræver milliarder af dollars i erstatning, kan kun ses som en provokation, beregnet på at gøde jorden for et strategisk slutopgør.

Det er den hysteriske, men i sidste ende desperate reaktion fra et imperium, der er klar over, at det hele er ovre, og at verden aldrig mere vil vende tilbage til den allerede udrullede strategiske orientering for en unipolær verden, den såkaldte "Washington Consensus" og "regelbaserede orden", som man var i stand til at opretholde, i det mindste som en facade, indtil udbruddet af COVID-19. Krigspartiets beregninger var forkerte; den erklærede forhastet "historiens afslutning" efter Sovjetunionens sammenbrud, hvilket også var knyttet til illusionen om, at Kina ville udvikle sig til et liberalt demokrati i britisk stil, hvis blot det fik medlemskab af WTO; og at alle andre lande også ville blive omdannet til vestlige demokratier via en politik for regimeskifte, enten gennem farverevolutioner eller interventionskrige.

Kinas enestående verdenshistoriske kulturelle bedrifter – ikke alene at løfte 850 millioner af sine egne mennesker ud af fattigdom, men også, med den Nye Silkevej, at give udviklingslande muligheden for første gang at overvinde såvel

den kolonialistiske politik, der stadig i dag gennemføres af IMF, såvel som den deraf forårsagede fattigdom – blev mødt med vantro og rædsel af de forskellige talerør for det britiske imperium. Efter at de vestlige medier i omkring fire år havde ignoreret det største infrastrukturprogram i historien, blev angreb på såkaldte "autokratiske regimer", som Kina, Rusland og andre, pludselig optrappet af de samme medier, som siden 2015 har profileret sig i "Heksejagten" mod præsident Trump, i aftalt spil med kupforsøget fra de britiske hemmelige tjenester.

Men da først tallene for marts og april blev frigivet, der viste, at Kina ikke blot har været i stand til at knuse pandemien mere effektivt, men også at overvinde de økonomiske konsekvenser af krisen meget lettere end de vestlige lande, som på grund af privatisering af sundhedssektoren var helt uforberedt på pandemien, blev tonen imod Kina skingrende. De vestlige demokratiers "regelrette orden", den eneste "demokratiske legitimitet", har været på gyngende grund i lang tid, og truer nu med at kollapse, mens det hævdes, at Beijing forfølger en "strategi for ubegrænset krigsførelse". Kendsgerningen er, at det liberale system knyttet til det britiske imperium har slået fejl. Men det betyder ikke, at de styrker der er allieret med imperiet ikke stadigvæk, i deres kvaler, kan påføre enorme skader, for eksempel ved at indlede en verdenskrig.

Det er på høje tid at rette på navnene, som Konfutse ville sige. Hvis ideen er at udarbejde en liste over skyldige parter og erstatningskrav på grund af den aktuelle krise, så må det være listen over virkningerne af den britiske liberalisme, hvis ledende skikkelse, Winston Churchill, bærer hovedansvaret for udeladelsen af det vigtigste aspekt i det Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt for efterkrigstiden: nemlig en kreditmekanisme til at overvinde kolonialismen og industrialisere udviklingssektoren. På grund af denne mangel blev det britiske imperiums kontrol over den

såkaldt Tredje Verden foreviget i efterkrigstiden. Denne situation blev derefter forværret, efter at præsident Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet i august 1971, hvilket førte til en række af dereguleringer af de finansielle markeder, den berygtede 'outsourcing' til lande med billig arbejdskraft og IMF's betingelser ('conditionalities', *red*.). Det eneste formål med hele denne politik var at opretholde en kolonialistisk udplyndring og forhindre enhver seriøs udvikling i disse lande.

Hvordan kunne nogen i de såkaldt "avancerede lande" – og vi ser nu med coronavirus-pandemien, præcis hvor avancerede de er – antage i så meget som et minut, at den brutale fattigdom i Afrika, Latinamerika og nogle asiatiske lande er selvindlysende eller selvforskyldt? Hvis Vesten i de sidste 70 år havde gjort, hvad Kina har udrettet i Afrika siden 1960'erne, men især i de sidste 10 år nu, nemlig at bygge jernbaner, dæmninger, kraftværker og industriparker, ville hele Afrika nyde godt af et udviklingsniveau, som man ser i Sydkorea eller Singapore i dag – eller bedre! Afrika har som følge af denne politik stort set intet sundhedssystem, ingen infrastruktur; halvdelen af befolkningen har ikke adgang til rent vand, sanitet eller elektricitet, fordi det britiske imperium bevidst undertrykte dem ved at arbejde gennem IMF og Verdensbanken… gennem Verdensnaturfonden, der i tvivlstilfælde betragter beskyttelsen af en insektart som vigtigere end millioner af menneskers liv! Hvis man tager højde for den samlede virkning af denne politik, vil der fremkomme et tal på millioner af mennesker, hvis liv er blevet forkortet af sult og ubehandlede sygdomme! I modsætning til myten om at det britiske imperium ophørte med at eksistere en gang for alle med koloniernes uafhængighed og overleveringsceremonien i Hongkong den 30. juni 1997, eksisterer det stadig i form af neoliberal monetaristisk kontrol over verdens finansielle system; en kontrol, der altid har været indbegrebet af imperialisme.

Et andet eksempel på ren propaganda fra imperiet er at sige, at lande i den Tredje Verden simpelthen ikke ønsker at udvikle sig. Virkeligheden er, at selv ideen om FN's udviklings-årtier de facto blev elimineret med afslutningen på Bretton Woods, og dets erstatning med ideen om befolkningsreduktion, Romklubbens grove ideer om de formodede grænser for vækst og John D. Rockefeller III's misantropiske forestillinger, som han præsenterede dem på FN's befolkningskonference i Bukarest i 1974, eller Henry Kissingers skandaløse NSSM 200 fra samme år; der blot var gammel skimmelsvamp fra påstandene af den onde pastor Malthus', det Britiske østindiske Selskabs bladsmører, som for sin del plagierede ideerne fra den venetianske "økonom" Giammaria Ortes.

Lyndon LaRouche reagerede på dette paradigmeskifte, da han i 1973 i forbindelse med en række undersøgelser om virkningerne af IMF-politikken, begyndte at advare om, at den voksende underernæring, svækkelse af immunsystemet, manglende hygiejne osv. ville føre til fremkomsten af globale pandemier. Efter tusindvis af taler og skrifter fra LaRouche, der har cirkuleret i de mellemliggende fem årtier over alle fem kontinenter, er der ingen der kan sige, at den aktuelle pandemi ikke var forudseelig! Især da LaRouches hele livsværk var dediceret til, blandt andet, at udarbejde udviklingsprogrammer, der netop ville have forhindret det!

Den grundlæggende årsag til at det liberale paradigme og den nuværende underliggende, transatlantiske "regelrette orden" har fejlet, og hvorfor etablissementet har vist sig at være så fuldstændig ude af stand til at reflektere over årsagerne til denne fiasko, er knyttet til det aksiomatiske grundlag og generelt accepterede antagelser om dette paradigmes menneskesyn, såvel som dets begreb om stat og videnskab.

Efter den første opkomst, under den italienske renæssance, af ideer og former for en statsdannelse, der bevidst fremmer de kreative åndsevner hos en voksende andel af befolkningen, og rollen af videnskabelige fremskridt som kilde til social

rigdom, lancerede det daværende feudale oligarki knyttet til det daværende førende imperium, Venedig, en bevidst modoffensiv, hvor Paolo Sarpi, som den førende tænker i det venetianske oligarki, fremførte sin lære, hvorfra Oplysningstiden og liberalisme i sidste ende udviklede sig. Ideen var at kontrollere den videnskabelige debat, men at fornægte evnen til at erkende og opdage reelle universelle principper, at undertrykke potentialet for 'Prometheus' (der ifølge sagnet gav mennesket ilden, *red*.) – om nødvendigt med magt – at reducere mennesker til niveauet for sansemæssig oplevelse, og dogmatisere det tilbagestående i "den menneskelig natur".

Fra denne tradition udsprang den mekanistiske videnskabelige tradition forbundet med Galilei Galileo og Isaac Newton, John von Neumanns og Norbert Wieners spil- og informationsteori, og for nyligt de algoritmer, der ligger til grund for derivathandlen i dagens kasinoøkonomi. Det empiriske og materialistiske dogme og dekadente menneskebillede, der blev bragt til torvs af Thomas Hobbes, Thomas Malthus, Jeremy Bentham, John Locke og John Stuart Mill, er stadig den dag i dag grundlaget for den britiske liberalisme, og den virus, der mere end noget andet, har bidraget til den nuværende tilstand i verden.

Det britiske imperiums oligarkiske tankegang, der benægter alle mennesker, men især alle farvede mennesker, den guddommelige gnist af kreativitet bliver udtrykt i fuld klarhed i adskillige skrifter og udsagn, hvis blot folk bryder sig om at se efter det, fra prins Phillips berygtede ønske om blive reinkarneret som et dødbringende virus for at hjælpe med at reducere overbefolkningen af den menneskelige race, til det foragtelige syn der blev udtrykt af Adam Smith i hans "Theory of the Moral Sentiment" fra 1759:

"Administrationen af universets store system… omsorgen for rationelle og fornuftige væseners universelle lykke er Guds – og ikke menneskets – afdeling. Mennesket er tildelt en langt

mere ydmyg rolle, hvilken meget bedre svarer til svagheden af hans evner, og hans begrænsede forståelse; menneskets rolle vedrører hans egen lykke, og den af hans familie, hans venner, hans land … Naturen leder os til størstedelen af dette med oprindelige og øjeblikkelige instinkter. Sult, tørst, den lidenskab der forener kønnene, kærligheden til glæde og frygt for smerte, får os til at opfylde disse mål for deres egen skyld og uden nogen overvejelser vedrørende deres tilbøjelighed til at gavne de større mål, som 'naturens store dirigent' havde til hensigt at opnå med dem."

Eftersom alle disse egenskaber gælder lige såvel for dyr, er det åbenlyst også i orden at 'udrense flokken' med jævne mellemrum, ligesom spartanerne dræbte heloterne, da de troede, de ville blive for mange. Dette misantropiske billede af mennesket forstærkes gennem ren racisme, som Bertrand Russell udtrykte det så skamløst i The Prospects of Industrial Civilization:

"Den hvide befolkning i verden vil snart ophøre med at vokse. De asiatiske racer vil blive flere, og negrene endnu flere, før deres fødselsrate falder tilstrækkeligt til at gøre deres antal stabilt uden hjælp af krig og pest… Indtil det sker, kan fordelene, som socialismen sigter mod, kun delvist realiseres, og de mindre frugtbare racer bliver nødt til at forsvare sig mod de mere frodige ved metoder, der er modbydelige, omend de er nødvendige."

Det er netop denne racistiske ideologi, der var retfærdiggørelsen af kolonialisme, slavehandelen, opiumskrigene, og for at være ærlig, er det i sidste ende også årsagen til den monumentale ligegyldighed, som store dele af befolkningen i Vesten viser, når de hører nyheden om græshoppesværme i Afrika og i nogle asiatiske lande, som kunne have været elimineret for to måneder siden til en omkostning af kun 75 millioner dollars.

Og intet har ændret sig i den grundlæggende støtte til

eugenik (racehygiejne –*red*.) blandt repræsentanter for imperiet. Dette blev endnu en gang understreget af en skribent i Daily Telegraph, i en artikel af Jeremy Warner i begyndelsen af marts:

”Ikke for at gå i detaljer, men fra et ganske uengageret økonomisk perspektiv, kunne COVID-19 sågar vise sig at være en smule gavnlig i det længere løb, ved uforholdsmæssigt at rense ud blandt ældre pensionister).”

Det er disse barbariske præmisser for det liberale dogme, selv hvis det næppe er moderigtigt at indrømme deres eksistens i de såkaldte udviklede lande, som for mange år siden førte Lyndon LaRouche til at insistere på, at en kombination af de fire økonomisk og militært vigtigste lande i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – var nødvendig for at gennemføre den bydende nødvendige reorganisering af verdensordenen. Denne reorganisering må dog begynde med den utvetydige og bestemte afvisning af dette liberale dogmes menneskesyn samt dets politiske implikationer. Det britiske imperium i alle dets fremtoninger, men mest af alt dets kontrol over finanssystemet må tilendebringes.

Disse fire nationer – USA, Kina, Rusland og Indien – må øjeblikkeligt sammenkalde en hastekonference og indføre et nyt Bretton Woods-system, der realiserer Franklin Roosevelts fulde intention ved at skabe et kreditsystem, som garanterer, en gang for alle, industrialiseringen af udviklingssektoren. Det må begynde med virkeliggørelsen af et verdenssundhedssystem, der opbygger et sundhedsvæsen i hvert eneste land på denne klode. Først og fremmest med et lynprogram for at bekæmpe coronavirusset, men derefter at opnå den samme standard, som fandtes under Hill-Burton-loven i USA, eller som den var i Tyskland og Frankrig, før privatiseringen i 1970’erne. Som Roosevelt formulerede det i sin Tale til Nationen i 1941, i sin berømte erklæring om de ”Fire Friheder”, hvor han sagde: ”Den tredje [frihed] er friheden for mangel – hvilket oversat

i globale vendinger betyder en økonomisk forståelse, der garanterer enhver nations indbyggere et sundt og fredeligt liv – over alt i verden". Førstedamen, Eleanor Roosevelt, gjorde det til sin personlige mission at sikre, at disse Fire Friheder blev indlemmet i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne.

I Lyndon LaRouches "Udkast til Samarbejdsaftale mellem USA og Sovjetunionen" fra 1984, der definerede principperne og grundlaget for det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han foreslog, og som blev erklæret for USA's officielle politik af Præsident Reagan d. 23. marts, 1983, og som gentagne gange blev tilbudt Sovjetunionen for at samarbejde om et omfattende nedrustningsprogram, definerede LaRouche den overbevisning, der repræsenterede et absolut afgørende aspekt af hans livs arbejde og denne organisations mission. Den første del af dette skrift, hvis principper også gælder for samarbejdet mellem de fire nationer og alle andre, som beslutter sig for at deltage i dette nye partnerskab, lyder:

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) den uforbeholdne suverænitet for hver eneste og alle nationalstater, og b) samarbejde blandt suveræne nationalstater for at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af teknologisk fremskridt, til fælles gavn for alle og enhver. Den mest afgørende del af en sådan permanent fredspolitiks gennemførelse nu, er en dybtgående forandring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende nationer, og de relativt underordnede nationer, ofte klassificeret som 'udviklingslande.' Medmindre de vedblivende uligheder i kølvandet på den moderne kolonialisme i stigende grad løses, vil ingen vedvarende fred på denne planet være mulig. Såfremt USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt for de produktive arbejdskræfter på hele planeten er i hver og begge parters vitale interesse, er de to stormagter forbundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen af den praktiserede

politiske og økonomiske politik, uundværlig for at fostre en vedvarende fred mellem disse to stormagter."

I betragtning af den eskalerende anti-Kina-kampagne, igangsat af britisk efterretningsvæsen, som har folk i Præsident Trumps følge, der forsøger at overgå hinanden, nærmest time efter time, i deres anklager mod Kina, inklusive udenrigsminister Pompeo, [direktør for Handels- og Industripolitik] Peter Navarro, [senator] Lindsey Graham, og [FoxTV-værten] Tucker Carlson, mens diverse magtdemonstrationer af USA og NATO blot synes at være begrænsede af antallet af COVID-19-smittede blandt nogle af deres mandskaber, er det eksistentielle spørgsmål, hvordan verden kan komme fri af denne farlige optrapning. Er vi dømt til at genopleve hvordan den næststærkestes magtovertagelse af herredømmet fører til krig, som allerede er hændt tolv gange i historien?

Kombinationen af corona-pandemien, verdens hungersnødskrise, den kommende finansielle, hyperinflationære eksplosion og depressionen af den globale, reelle økonomi er så overvældende, at det burde være klart for ethvert tænkende menneske, at menneskeheden kun kan overvinde denne krise, hvis USA's og Kinas økonomiske potentiale – understøttet af andre industrielle lande – forenes i fælles indsats og forøges, således at de fornødne kapaciteter kan skabes for at sikre sundhedspleje, infrastruktur og industri- og fødevareproduktion. Det er den eksistentielle interesse af hvert individ og af hver nation på denne planet at arbejde hen imod dette mål. Vi bliver nødt til at skabe et globalt kor blandt alle andre nationer og mange millioner af mennesker for at kræve præcist dette!

Konflikten mellem USA og Kina eksisterer kun, hvis de kræfter i begge partier i USA sejrer, som er i traditionen fra H.G. Wells' "Åbne Konspiration", med den idé at USA accepterer det britiske imperiums model som grundlag for en anglo-amerikansk kontrolleret unipolær orden til at kontrollere verden. Denne

vision af H.G. Wells blev videreført af William Yandell Elliot, mentor til Kissinger, Brzezinski, Samuel Huntington, og til og med de neokonservative fra Projektet for et Nyt Amerikansk Århundrede (PNAC). Hvis, på den anden side, USA vender tilbage til sin sande tradition fra Uafhængighedserklæringen imod det Britiske Imperium, og Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, da vil der være et stort åndsslægtskab med Kinas økonomiske model, som indeholder mange af Alexander Hamiltons, Friedrich Lists og Henry C. Careys principper. På samme måde var Sun Yat-sen, grundlæggeren af det moderne Kina, præget meget af det Amerikanske System.

På det presserende hastetopmøde med USA, Kina, Rusland og Indien, og på den dernæst umiddelbart nødvendige stiftende konference af et Nyt Bretton Woods-system, kan statslederne genoplive ånden fra den oprindelige Bretton Woods-konference, hvor lederen af den kinesiske delegation, H.H. Kung, indsendte Sun Yat-sens forslag for en ”International Udviklingsorganisation.” Kung, en af Sun Yat-sens svogre, sagde i sin tale i Bretton Woods:

”Kina ser frem til en periode med stor økonomisk udvikling og ekspansion efter krigen. Dette inkluderer et program for omfattende industrialisering, udover udviklingen og moderniseringen af landbruget. Det er min faste overbevisning, at et økonomisk stærkt Kina er en uundværlig betingelse for fredens bevarelse og en forbedring af verdens trivsel. Efter den 1. Verdenskrig foreslog Dr. Sun Yat-sen en plan for det han kaldte ’den internationale udvikling af Kina.’ Han understregede princippet for samarbejde med venligsindede nationer og brugen af udenlandsk kapital til udviklingen af Kinas ressourcer. Dr. Suns lære udgjorde grundlaget for Kinas nationale politik. Amerika og andre i de Forenede Nationer, håber jeg, vil tage aktiv del i at medvirke til udviklingen af Kina i efterkrigstiden.”

Som sagt støttede Roosevelt internationaliseringen af denne udviklingspolitik under forhandlingerne, og han betragtede forhøjelsen af levestandarden over hele verden som nøglen til global stabilitet. Og han så internationaliseringen af New Deal-politikken som vejen til at gøre det.

De fire vigtigste nationer i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – må nu etablere et nyt Bretton Woods-system, og sammen med alle nationer, der ønsker at tilslutte sig, et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem nationer, der styres af menneskehedens fælles mål. Den fjerde af Lyndon LaRouches fire love definerer den kvalitativt højere økonomiske platform, det højere niveau af fornuft, af 'Coincidentia Oppositorum' (modsætningernes sammenfald) som udviklet af Nicholas Cusanus (1401–1464, tysk filosof, teolog, jurist og astronom; nøglefigur i den europæiske renæssance –*red*.), hvorpå modsætningerne forbundet med geopolitisk konfrontation kan overvindes.

Internationalt samarbejde mellem videnskabsfolk, der udelukkende baserer sig på verificerbare universelle fysiske principper, må erstatte forrang for politik baseret på ideologi og interesser. Forskning i "livsvidenskaber", en bedre forståelse af hvad der forårsager livets egenskaber og dets oprindelse i universet, er forudsætningen for at bekæmpe coronavirus og alle andre potentielle virologiske, bakterielle og andre sygdomsprocesser. Som en del af verdenssundhedssystemet er vi nødt til at opbygge samarbejdende medicinske forskningscentre internationalt, hvor også unge forskere fra alle udviklingslande kan blive uddannet. Den dybtgående lære af coronavirus-pandemien er, at levering af sundhedspleje skal være et fælles gode og ikke tjene til at maksimere overskuddet for private interesser. Resultaterne af denne forskning skal derfor straks leveres til alle universiteter, hospitaler og medicinsk personale i alle nationer.

Et andet område, hvor internationalt samarbejde i retning af

de fælles mål for menneskeheden er uundværlig, er opnåelsen af energi- og råmaterialesikkerhed, hvilket vil være muligt med beherskelsen af termonuklear fusion og den tilhørende udvindingsproces for grundstoffer ('fusion torch'). Det internationale ITER-projekt på Cadarache-anlægget i det sydlige Frankrig, en tokamak-kernefusionsreaktor og internationalt forskningsprojekt, der allerede involverer samarbejde fra 34 lande, er en god start, men finansieringen af ITER og andre modeller for nuklear fusion må forøges massivt. En af LaRouches centrale opdagelser er sammenhængen mellem energi-gennemstrømningstætheden, som anvendt i produktionsprocessen, og den relative potentielle befolkningstæthed. Beherskelse af nuklear fusion er bydende nødvendigt, ikke kun for den levende befolkning, men især for bemandet rumfart.

Rumforskning i sig selv er et område, der er utænkeligt uden internationalt samarbejde, og som mere end nogen anden videnskabsgren på en positiv måde påviser, hvad pandemien demonstrerer negativt: At vi faktisk er den ene art, der er bestemt af dens fremtid, og hvis langsigtede overlevelsesevne afhænger af vores evne til at lære at forstå og beherske universets love – inklusive de mindst 2 billioner galakser, som Hubble-teleskopet har været i stand til at verificere. Forsvar mod asteroider, meteorer og kometer er kun et blandt mange vigtige elementer i dette. For udviklingslandene er ubegrænset deltagelse i forskningsprojekter den bedste måde – gennem videnskabelig og teknologisk 'kvantespring' – at skabe forudsætningerne for økonomier, der er i stand til at give alle borgere et godt og sikkert liv.

Nicholas fra Cusa skrev allerede tilbage i det 15. århundrede, at alle opdagelser inden for videnskab straks skulle stilles til rådighed for repræsentanter for alle lande, for ikke unødvendigt at holde udviklingen af nogen af dem tilbage. Han fandt også, at konkordans, harmoni, i makrokosmos kun er mulig, når alle mikrokosmos udvikler sig bedst muligt.

Det nye paradigme, som vi er nødt til at forme for samarbejdet mellem nationer, må tage udgangspunkt i hele menneskehedens fælles interesse, således at alle nationer og kulturer – som i kontrapunkt, som i en fuga – er sammenflettet og stiger dynamisk til højere stadier af anti-entropisk udvikling.

Er vi, som menneskelig civilisation, på dette sene stadium af begivenhederne i stand til at afværge tsunamien af pandemier, hungersnød, finanskrise, depression og faren for en ny verdenskrig? I så fald har verden brug for dette topmøde mellem de fire nationer nu! Hvis et sådant topmøde ville bekendtgøre alle disse ændringer – et nyt Bretton Woods-system, at de fire stormagter står skulder ved skulder i opbygningen af et globalt udviklingsprogram i form af en "Ny Silkevej bliver til Verdenslandbroen", et verdenssundhedssystem, et internationalt lynprogram for fusion og beslægtet forskning, en massiv opgradering af internationalt rumforskningssamarbejde, og sidst men ikke mindst, en dialog mellem alle nationers klassiske traditioner, med det formål at udløse en ny renæssance af klassiske kulturer på lignende, men endnu smukkere, vis, som den store italienske renæssance overvandt rædslerne fra den mørke tidsalder i det 14. århundrede – så kan en ny æra af menneskeheden fødes!

Er der et rimeligt håb om, at vi kan overvinde menneskehedens nuværende dybe krise? Absolut! vil jeg sige. Vi er den hidtil eneste kendte kreative art i universet, som har evnen til at opdage nye principper for vores univers igen og igen; hvilket indebærer, at der er et åndsslægtskab mellem vores kreative mentale processer og disse fysiske love.

En tanke, der belyser dette optimistiske perspektiv, vedrører et aspekt af rumforskningen; nemlig den tilsyneladende accelererede aldringsproces under betingelse af vægtløshed og ændringen af denne proces i hyper-tyngdekraft. En bedre forståelse af denne "rum-gerontologi" (alderdomsforskning –*red*.) er åbenlyst afgørende for fremtidig bemandet rumfart

til Mars og i interstellart rum, og det forventes, at det væsentligt vil øge menneskets evne til at have et længere, sundt liv.

Hvis man tager i betragtning, at Schubert kun blev 31 år gammel, Mozart 35, Dante 36, Schiller 45, Shakespeare 52 og Beethoven bare 56, har man en idé om, hvor meget fremtidens genier med en forventet levealder på 120 eller 150 år vil være i stand til at bidrage til menneskehedens udvikling!

Derfor, slut jer til os for at bringe det britiske imperium til ophør! Og lad os skabe en ægte menneskelig fremtid for hele menneskeheden! Tak.

INTERNATIONAL VIDEOKONFERENCE I DAG LØRDAG KL. 16 OG I MORGEN SØNDAG KL. 17: Menneskehedens eksistens afhænger af etableringen af et nyt paradigme nu! SE DEN LIVE HER.

SE INVITATIONEN NEDENUNDER.

Lørdag den 25. april, kl. 16:00 dansk tid

Panel 1: "Det presserende behov for at erstatte geopolitik med et nyt paradigme indenfor internationale relationer"

Dette panel vil drøfte de principper hvorpå en ny strategisk orden omgående må iværksættes – de fælles mål for menneskeheden, alle nationers suverænitet og den gensidige fordel for alle medlemmer af det menneskelige samfund. Disse principper forefindes i de bedste bidrag til civilisationens universal-historie, i de videnskabelige principper for det fysiske univers og i stor klassisk kunst. Principperne må afspejles i definitionen af menneskehedens interesse, set ud fra hvor udviklingen af vores art skal være om 100 år fra nu af. Dette fremtidige perspektiv skal være bestemmende for hvordan vi udformer en ny økonomisk platform, samt en ny sikkerhedsinfrastruktur, nye former for videnskabeligt samarbejde og en dialog mellem klassiske kulturer.

Panel Moderator: Dennis Speed

10:00 – Opening Remarks & Introduction
Dennis Speed, Schiller Institute

10:15 – Keynote Address
Helga Zepp-LaRouche
Founder and Chairman, Schiller Institute

10:55 – Dmitriy Polyanskiy, 1st Deputy Permanent Representative
The Permanent Mission of the Russian Federation to the United Nations

11:10 –H.E. Ambassador Huang Ping
Consul General of the People's Republic of China in New York
"For a Better Future: Proposed Principles Needed to Ensure Peaceful and Productive Relations Between China and the United States"

11:25–12:00 – Q&A with Zepp-LaRouche and representatives of Russia and China

12:00 – Jacques Cheminade
Chairman, Solidarité et Progrès, former French Presidential Candidate
“A Europe Not To Be Ashamed Of”

12:20 – Michele Geraci
Economist from Italy, former Undersecretary to the Development Ministry in Rome

12:35–1:15 – Q&A with Zepp-LaRouche, Cheminade, and Geraci

1:15 – Helga Zepp-LaRouche
“Introducing the LaRouche Legacy Foundation”

1:30–2:00 – Q&A continued

Lørdag den 25. april, kl. 21:00 dansk tid

Panel 2: “Kreativitet som det enestående træk ved den menneskelige kultur: Behovet for en klassisk renæssance”

Det forfald, der har indsneget sig i meget af kulturen i den vestlige verden, er i sig selv et tegn på systemets endeligt. Grimhedskulten dominerer meget af det, der giver sig ud for at være kunst i dag. Meningsløs vold og perversion i den såkaldte underholdningsindustri spiller en rolle for udformningen af en populærkultur, hvor masseskyderier, narkotikamisbrug og kulturel pessimisme er fremherskende.

Erstatningen af den mørke tidsalder i det 14. århundrede, beskrevet i litteraturen af Boccaccio og i malerier af Bruegel og Bosch, med den kulturelle optimisme og det nye menneskebillede i den gyldne renæssance i Italien og andre dele af Europa er et godt eksempel på, at menneskelig opfindsomhed kan overvinde forfærdelige kriser og erstatte dem med nye ideer og kunstværker.

I dag er en genoplivning af klassisk kunst den uundværlige forudsætning for, at menneskeheden kan åbne et nyt kapitel i dets historie. En renæssance af klassisk musik og en dialog mellem de bedste klassiske traditioner indenfor alle kulturer skal lægge grundlaget for en ny renæssance. Værker af Dante, Leonardo da Vinci, Bach, Mozart, Beethoven, Verdi, Du Fu, Shakespeare, Schiller, Tagore, Huang Gongwang, Rembrandt, Goya, Cervantes, Rabelais og Pushkin, for blot at nævne nogle få, legemliggør principper der inspirerer det menneskelige sinds kreativitet, og er lige så universelle som fysiske videnskabelige principper. Viden om disse kunstarter er grundlaget for menneskets æstetiske uddannelse. Som Lyndon LaRouche smukt skrev det, er kærligheden essensen af stor kunst. I dette Beethoven-år kan vi absolut finde den indre styrke til at mestre krisen ved at fremkalde hans ånd og ved at tænke lige som den store komponist.

Søndag den 26. april kl. 17:00 dansk tid

Panel 3: "For en bedre forståelse af hvordan vores univers fungerer"

Eksistentielle trusler mod menneskeheden, såsom den nuværende COVID-19-pandemi, kan kun overvindes ved den strikse anvendelse af foranstaltninger til epidemisk kontrol, hvilket Kina har skabt en ny standard for. Samtidig må den biologiske og virologiske grundforskning (inklusive optisk biofysik) udvides, for at forstå hvad liv virkelig er, og for bedre at forstå samspillet mellem det ikke-levende, biosfæren og den menneskelige noösfære. Tankerne fra Kepler, Leibniz, Vernadsky og Gurwitsch i form af en "universets harmoni" er afgørende.

Lyndon LaRouche kaldte denne tilgang "Strategisk Forsvar af Jorden", hvilket omfatter både planetens forsvar mod asteroider og kometer, og kampen mod pandemier. Dette kræver

udvikling af nye teknologier baseret på højere energi-gennemstrømningstætheder, såsom avanceret nuklear teknologi, energi og partikelstråling, rumvidenskab, superledere, nye materialer, additive fremstillingsprocesser og robotter. Konfronteret med de to vira – COVID-19 og monetarisme – er det nu vigtigere end nogensinde at være optimistisk med hensyn til det menneskelige potentiale til at opbygge en bedre verden, i modsætning til den malthusianske pessimisme der betragter mennesket som et rovdyr og en forurener.

Som LaRouche har påvist indenfor mange områder, er det det den menneskelige arts kreative potentiale, der muliggør etableringen af stadig højere videnskabelige og teknologiske platforme og opdagelse af universets lovmæssigheder på en ubegrænset måde. Udforskning af rummet er dén fysiske udfordring for vores menneskelige identitet, der vil udløse det bedste af vores potentiale for at opdage og inspirere til et skæbnefællesskab..

Søndag den 26. april kl. 21:00 dansk tid

Panel 4: "Videnskaben om fysisk økonomi"

Om noget demonstrerer denne sammenbrudskrise den komplette fiasko for det, der under normale omstændigheder går for at være økonomi på universiteterne. Lyndon LaRouches erkendelse af den uredelige karakter af Robert Wiener og John von Neumanns teorier, som stadig i dag dominerer feltet af statistik og algoritmer, lagde grundlaget for hans fremskridt inden for videnskaben om fysisk økonomi. LaRouche baserer sin forståelse på ideerne af Gottfried Leibniz, Friedrich List og ophavsmændene til det amerikanske økonomiske system, Alexander Hamilton, Henry Clay og Henry C. Carey, og videreudvikler det på grundlag af Bernhard Riemanns og Albert Einsteins fysiske begreber. Hans fortid som økonomisk prognosemager er enestående.

Det er bemærkelsesværdigt, at den kinesiske økonomiske model har meget til fælles med det amerikanske økonomiske system, hvilket blandt andet har at gøre med Sun Yat-sens rolle og de bedre perioder af amerikansk-kinesisk samarbejde.

Fysisk økonomi er ikke en specialiseret gren af videnskab; snarere omfatter den hele den menneskelige viden, da den vedrører kreativiteten hos mennesker som sådan. Hvad der er brug for i dag, er en fuldstændig omdefinering af, hvad økonomisk videnskab faktisk er, for hvilket nye platforme inden for rumvidenskab og rumøkonomi kan tjene til orientering.

Konferencen vil også være lejlighed til med stolthed at præsentere publikationen af det første bind af den planlagte udgave af Lyndon LaRouches 'samlede værker', som vil indeholde nogle af hans grundlæggende skrifter om fysisk økonomi.

Hvornår

Lørdag den 25. april, kl.16 dansk tid

Søndag den 26. april kl 17. dansk tid

Hvor

via Internet

Invitaiton:

Denne konference finder sted i en tid, som udfordrer vores moralske evne til at overleve. Selv før udbruddet af dobbeltkrisen med coronavirus-pandemien og det igangværende økonomiske sammenbrud stod det klart, at den gamle verdensorden – forsøget på at etablere en unipolær verdensorden efter Sovjetunionens opløsning – var ved at falde fra hinanden. Med spredningen af pandemien og centralbankernes

kursændring til "helikopterpenge", er vi nu nået til præcist det øjeblik, som Lyndon LaRouche advarede om i august 1971, da han forudsagde, at den monetaristiske flydende valutakurspolitik, der blev vedtaget af præsident Nixon, da han forlod Bretton Woods-systemet, ville føre til en ny depression og faren for en ny fascisme. Fra 1974 af advarede LaRouche og hans videnskabsteam gentagne gange og offentliggjorde adskillige undersøgelser, der pegede på faren for en genoplivning af gamle sygdomme og nye pandemier, som et resultat af den nedskæringspolitik som Verdensbanken og IMF pålagde udviklingssektoren.

Meget af den såkaldte 'vestlige verden' ligger i ruiner. Afviklingen af et tidligere fremragende sundhedssystem af hensyn til privat profit, hvilket nu grelt demonstrerer det liberale etablissements kortsynethed, er kun et af de mange symptomer på et fejlslagent system. Den udviste mangel på solidaritet inden for denne vestlige alliance i krisetider, som det viser sig i kløften mellem USA og EU, såvel som mellem EU og dets medlemslande, er et andet sådant symptom – for ikke at nævne den foragtelige ligegyldighed overfor suveræniteten af, og menneskeliv i, landene i udviklingssektoren. Allerede før udbruddet af pandemien var EU's moralske krise synlig for verden i lyset af EU's politik for flygtningene samt indvandrerkrisen.

På den anden side tilbyder Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BRI) for første gang i historien et reelt perspektiv for at overvinde fattigdom og underudvikling til udviklingssektoren. Siden det blev lanceret i 2013, har 153 lande tilsluttet sig dette initiativ. Hvis man sammenligner BRI eller Den Nye Silkevej med de konkrete udviklingsplaner for alle kontinenter, der er udarbejdet af LaRouche og hans bevægelse siden 1970'erne, finder man stor affinitet, som det passende er udtrykt i adskillige studier… 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen', som er en plan for den globale udvikling af vores planet. Dette repræsenterer også den økonomiske platform

for det nødvendige nye paradigme for internationale forbindelser, hvilket er det eneste, der kan stoppe den dobbelte pandemi med COVID-19 og den globale spekulative cancer på 1.800 billioner $.

Desværre er et stort segment af verdens liberale etablissement ikke villige til at reflektere over årsagerne til deres systems fiasko, og uvillige til at acceptere at samarbejde med det nye system, der tilbydes af BRI – selv under omstændigheder med pandemi og økonomisk sammenbrud. Men en fortsættelse af geopolitisk konfrontation under disse forhold udgør en trussel mod eksistensen af hele den menneskelige civilisation.

Helga Zepp-LaRouche har derfor fornyet det længe fremsatte forslag fra hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, om at kun kombinationen af de fire mest magtfulde lande – USA, Kina, Rusland og Indien – kan sætte dagsordenen for et nyt paradigme på bordet. Hun har opfordret til et hastetopmøde mellem præsident Donald Trump, præsident Xi Jinping, præsident Vladimir Putin og premierminister Narendra Modi for at indlede den bydende nødvendige omorganisering af det bankerotte finanssystem gennem et nyt Bretton Woods-system og etableringen et nyt niveau af internationalt samarbejde om strategiske spørgsmål, fælles videnskabelige bestræbelser, fysisk økonomi og en kulturel renæssance.

Schiller Instituttet vil afholde en international konference over internettet den 25.-26. april, der vil samle førende eksperter på disse områder fra forskellige dele af verden, for at diskutere de principper – direkte med et internationalt publikum – som det nye paradigme må baseres på for at garantere den menneskelige arts vedvarende eksistens.

Konferenceformat

Denne internet-konference bliver streamet live. Oplægsholderne forbindes via video og vil få mulighed for at have dialog med

hinanden under paneldiskussionerne. Der vil være mulighed for spørgsmål og diskussion med konferencedeltagere i skriftlig form, samt mulighed for at videospørgsmål kan fastlægges.

Briternes panik vokser; Vil Trumps missilforsvarsplan blive LaRouche og Reagans SDI?

Alt imens et af imperiets favorit læk-organer, Buzzfeed, udstillede sig selv med dets seneste løgnehistorie om præsident Trump, åbnede han udsigten til, at LaRouche's SDI design (Strategic Defence Initiativ, red.) kunne komme tilbage på dagsordenen. Og mens May og Macron fortsætter i deres forgæves forsøg på at opbygge den sammenfaldende neoliberale model, fortsætter italienerne fremad.

Denne uges Schiller Institut webcast med Helga Zepp LaRouche præsenterer et optimistisk perspektiv på, hvad der skal til for at afslutte æraen med britisk imperialistisk geopolitik

---

Vil 'krigsfraktionen' kontrollere Trumps missilforsvar? Helga Zepp-LaRouche svarer

Den 20. januar (EIRNS) – Under Helga Zepp-LaRouches ugentlige strategiske webcast den 19. januar blev hun spurgt af værten Harley Schlanger, om præsident Donald Trumps netop annoncerede missilforsvarsplan kunne blive noget lignende Lyndon LaRouches og Ronald Reagans SDI? (Strategic Defense Initiative, red.)

Fru LaRouche svarede: "Selv om det er meget interessant, og mange medier faktisk henviste til præsident Reagans SDI, ville jeg sige, jeg ville gerne vente og se om dette udspil også omfatter et tilbud til Rusland og Kina, fordi det faktisk er hvad Reagans SDI gjorde, eller er det, som nogle af kommentatorerne – også i Rusland og de kinesiske medier – er bekymrede for, et forsøg på fra hvad man generelt kan kalde 'krigsfraktionen' i USA at etablere overlegenhed i rummet; og som Global Times for eksempel sagde, et forsøg på at sikre at USA muligvis kunne angribe et land med atomvåben og ikke være bange for, at USA selv ville blive udsat for et modangreb? De kalder dette en illusion, som ikke vil fungere, at det vil føre til annullering af princippet om "garanteret gensidig ødelæggelse" og afskrækkelse. Nu er det ikke nødvendigvis en dårlig ting, for hvis man husker tilbage… da min mand udviklede, hvad der blev SDI, var det den eksplicitte ide at erstatte princippet om gensidig sikret ødelæggelse med begrebet gensidig sikret overlevelse.

"Det var min mands reaktion på krisen med mellemdistanceraketterne i Europa, SS-20 og Pershing II, som i begyndelsen af 80'erne havde et 'launch-on-warning-beredskab, hvorved faren for en utilsigtet atomkrig var ekstremt høj. Så

min mand påbegyndte i slutningen af 70'erne at udvikle dette forslag om at de to supermagter sammen skulle udvikle nye våbensystemer baseret på 'nye fysiske principper'… udvikle dem sammen, installere dem sammen, og på den måde – for første gang – gøre defensiven mindre kostbar end offensiven, og i den proces gøre atomvåben overflødige.

"På det tidspunkt havde vi såkaldte diskussioner 'bag kulisserne', på vegne af USA's Nationale Sikkerhedsråd, med officielle repræsentanter for Sovjetunionen, og min mand og jeg var involveret i disse drøftelser igennem et helt år. Og så i februar '83 kom der svar tilbage fra Moskva om, at de ikke kunne lide dette forslag, med argumentet, at det ville bringe Vesten flere fordele end Sovjetunionen; hvilket i øvrigt ikke var sandt, fordi præsident Reagan tilbød to gange, en gang i marts 1983 og igen otte måneder senere, at USA ville hjælpe Sovjetunionen med at anvende gennembruddene i den nye militære teknologi, genanvendelse af dem i civilsektoren, og på den måde overvinde visse flaskehalse i Sovjetunionens civile økonomi. Og min mand uddybede dette forslag og gjorde det til et såkaldt "udkast til protokol for supermagterne", hvorved de ville gå sammen om et fælles 'science-driver'-program, øge verdensøkonomiens produktivitet og gennem en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslande overvinde underudviklingen i Den tredje Verden. Dette var det oprindelige, 'rigtige' SDI ….

"Så det var derfor en fantastisk ide, der kunne have afskaffet både Warszawa-pagten og NATO, og det ville have ændret kursen for menneskeheden, hvis det ikke var blevet afvist af 'høgene' på begge sider – både Bush-fraktion i Reagan-administrationen og Ogarkov-fraktionen i det sovjetiske lederskab.

"Nu, eftersom Trump kun har givet en indledende erklæring, og de tre repræsentanter fra USA, der præsenterede dette for pressen, sagde også dybest set ting – en af dem sagde, at dette bare er en reaktion på Ruslands og Kinas hypersoniske missiler; en anden sagde grundlæggende, at dette ikke er en

hyldevare, men at det vil blive udviklet – så det ser ud til, at det på dette stadium er et gigantisk forsknings- og udviklingsprogram. Men det centrale spørgsmål er, og det insisterer jeg på: Vil det omfatte et samarbejde med Rusland og Kina, eller vil det være rettet imod dem? Dette vil afgøre spørgsmålet om, hvorvidt det er i SDI's fodspor eller ej; og lad os håbe på det bedre, fordi præsident Trump søger et bedre forhold til Rusland; han laver meget gode ting med Kina nu; han vil trække sig ud af Syrien og Afghanistan. Så jeg giver ham absolut fordel af tvivlen, og lad os så se hvad det viser sig at være."

Ny rapport kan bestilles: 2. bind, Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen; En fælles fremtid for menneskeheden

English: See below

Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500 kr. for den trykte rapport, 374 sider

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

Rapporten kan også hentes på vores kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg

Rapporten kan bestilles fra Schiller Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller e-mail si@schillerinstitut.dk

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: via vores butik

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej … for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og

Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

"Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

Download (PDF, Unknown)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Mandags-opdatering 12. marts 2018, med bl.a. uddrag af Putin-interview

Vært Matthew Ogden: I sidste uge dækkede vi det, Helga Zepp-LaRouche karakteriserede som et »Sputnik-chok«, med den russiske præsident Putins annoncering af en helt ny generation af strategiske våben, som gør alle ballistiske missilsystemer impotente og forældede, kunne man sige, for på en noget ironisk vis at låne et udtryk fra præsident Reagan. Disse nye våbensystemer, der nu er blevet testet og bevist af det russiske militær, reflekterer et virkeligt gennembrud i fysisk videnskab; det må man ikke se bort fra. Nye anvendelser af højt avancerede principper, såsom Mach 20 hypersonisk flyvning; fremdrift ved atomkraft i miniatureformat; styret laserteknologi; plasmaer, styresystemer; listen fortsætter. De har alle fuldstændig ændret den strategiske spillebane. Som vi fastslog sidste mandag, så har Putins annoncering på meget dramatisk vis lagt den omgående nødvendige skabelse af en ny sikkerhedsarkitektur frem på bordet; en sikkerhedsarkitektur, der ikke er baseret på strategiske magtbalancer som under den Kolde Krig og gensidigt garanteret ødelæggelse (MAD-doktrinen), men én, der i stedet er baseret på gensidigt garanteret udvikling og win-win-samarbejde. Dette anerkendes på forskellig vis af ledende personer i USA og andetsteds, og dette adresseres meget, meget direkte af Helga Zepp-LaRouche, som fastslog denne pointe og krævede denne nye sikkerhedsarkitektur i sin internationale webcast i fredags. Her er, hvad Helga Zepp-LaRouche havde at sige:

»Tiden er inde til at gøre det, udenrigsminister Lavrov og

præsident Putin begge har opfordret til – at sætte sig sammen ved forhandlingsbordet om en ny, global sikkerhedsarkitektur, som garanterer alles sikkerhed; USA, Rusland, Kina, Europa og naturligvis også mindre lande som de to Korea'er og mange andre lande, der stadig har mange problemer.

Øjeblikket er virkelig kommet for en komplet ændring af den strategiske organisation mellem nationer, for at satse på en global sikkerhedsarkitektur og gøre det, min mand foreslog med SDI, for sluttelig at gøre atomvåben teknologisk forældede. For, denne kurs, der kunne føre til den menneskelige arts udslettelse, må virkelig absolut forsvinde for evigt.«

Det, hun selvfølgelig refererer til, er de termonukleare våbens konstant stigende destruktive kraft, som kunne udslette ikke alene menneskeligt liv, men alt liv på Jorden, flere gange, hvis disse våben nogensinde faktisk blev brugt.

Den selv samme dag, hvor præsident Putin kom med denne annoncering i sin årlige tale til den føderale forsamling, havde han tilfældigvis et interview med Megyn Kelly på programmet.[1] Hun var tidligere hos Fox og er nu hos NBC News; og naturligvis dominerede præsident Putins overraskelsesmeddelelse hovedparten af interviewet og gav ham en chance for at uddybe netop dette punkt, nemlig de presserende nødvendige, åbne og ærlige forhandlinger mellem USA og Rusland og skabelsen af en eller anden form for ny sikkerhedsarkitektur. Hvor NBC kun udsendte en forkortet og meget redigeret version af dette interview, så blev det komplette udskrift af interviewet imidlertid offentliggjort, og det er vigtigt at høre et par uddrag af denne diskussion om dette spørgsmål, hvad præsident Putin sagde om dette spørgsmål:

Putin: »Alt det, jeg talte om i dag, skete ikke på vores initiativ; det er en respons på USA's ballistiske missilforsvarsprogram og Washingtons ensidige opsigelse af den Antiballistiske Missiltraktat (ABM) i 2002. Hvis vi taler om

våbenkapløbet, så begyndte den i det øjeblik, hvor USA trak sig ud af ABM-traktaten. Vi ønskede at forhindre dette. Vi opfordrede vore amerikanske partnere til, at vi arbejdede sammen om disse programmer. For det første bad vi dem om ikke at trække sig ud at traktaten, ikke at ødelægge den. Men USA trak sig ud. Det var ikke os, der gjorde dette, men USA. Alligevel foreslog vi igen, at vi samarbejdede, selv efter dette. Jeg sagde til min daværende kollega, 'Forestil dig, hvad der ville ske, hvis Rusland og USA slog kræfterne sammen i det afgørende område for strategisk sikkerhed. Verden ville ændre sig i lang tid fremover, og niveauet af global sikkerhed ville nå op på sit hidtil højeste.' Vær venlig at lytte til mig og bring videre til jeres lyttere, hvad jeg nu vil sige. Vi holder diskussioner med vore amerikanske venner og partnere, folk, der i øvrigt repræsenterer regeringen, og når de påstår, at nogle russere blandede sig i de amerikanske valg, siger vi til dem – det gjorde vi for ikke så længe siden på et forholdsvist højt niveau: 'Men I blander jer konstant i vores politiske liv'. Vil I tro det, de benægter det ikke engang.

Ved du, hvad de sagde til os sidste gang? De sagde, 'Jo, vi blander os, men det har vi ret til, for vi spreder demokrati, og det gør I ikke, og derfor kan I ikke gøre det.'

Mener du, det er en civiliseret og moderne fremgangsmåde i internationale anliggender?

I går talte vi to om atomvåben, og om, at da USA og Sovjetunionen først indså, at de var på vej mod mulig gensidig ødelæggelse, så aftalte de regler for opførsel inden for sikkerhedssfæren, i betragtning af, at masseødelæggelsesvåben var tilgængelige …

Det er stadig uvist, hvad den amerikanske politik over for Rusland vil være under den nuværende administration.

Mange ting er fortsat uafklaret, eftersom det endnu ikke har

været muligt for os at etablere normale kontakter.

Det står imidlertid absolut klart, at den nuværende amerikanske præsident vedtog en specifik holdning med hensyn til indenrigspolitikken og besluttede at række ud til de mennesker, der var parat til at støtte hans kampagneløfter. Dette førte til hans valgsejr, og ikke en eller anden form for udefrakommende indblanding …

Jeg mener, han er en erfaren person, en forretningsmand med stor erfaring, og han forstår, at, hvis man må gå i partnerskab med nogen, så må man behandle sin fremtidige eller nuværende partner med respekt, i modsat fald vil intet komme ud af det. Jeg mener, at dette er en rent pragmatisk fremgangsmåde … Selv om dette er hans første embedsperiode som præsident, så lærer han hurtigt, og han forstår ganske udmærket, at udveksling af beskyldninger eller fornærmelser på vores niveau er en vej, der ikke fører nogen steder hen. Det ville kun betyde at fratage vore lande deres sidste chance for en dialog, simpelt hen den sidste chance. Dette ville være yderst beklageligt … Hør her, Rusland og USA bør sætte sig ned og gennemdiskutere det for at sætte tingene på plads. Det er mit indtryk, at dette er, hvad den nuværende præsident ønsker, men han bliver forhindret i at gøre det af visse kræfter. Men vi er parat til at diskutere ethvert spørgsmål, det være sig spørgsmål relateret til missiler, cyberspace eller kontraterrorbestræbelser.

Vi er parat til dette når som helst. Men USA må også være parat til det.

Den tid vil komme, hvor den politiske elite i USA vil blive tvunget af den offentlige mening til at gå i denne retning.

Vi er parate i samme øjeblik, vore partnere er parate.«

Ogden: Jeg mener, at dette er et meget direkte tilbud om, at USA og Rusland kunne sætte sig sammen og genåbne denne form for strategiske diskussioner, som var blevet lukket ned i den

følgende periode af Bush-administrationen og især, absolut taget af bordet under Obama-administrationen.

Denne annoncering fra præsident Putin har interessant nok haft en virkning med at vække nogle mennesker her i USA, inkl. folk, der tidligere havde givet sig selv lov til at blive revet med i hele dette Russiagate-hysteri à la McCarthy-tiden, og som absolut bragte os til et punkt for meget farlig konfrontation. Her kommer et eksempel: En erklæring er blevet offentliggjort af nogle ledende, Demokratiske senatorer, der kræver den omgående indledning af nye, strategiske forhandlinger med Rusland. Disse senatorer er Bernie Sanders, Jeff Merkley, Dianne Feinstein og Ed Markey, som man ser af denne pressemeddelelse, som blev udlagt på senator Markeys webside. Her kommer et uddrag af, hvad denne pressemeddelelse siger:

»Midt i en forhøjet spændingstilstand over for Rusland, opfordrede de følgende senatorer Edward J. Markey (D-MA), Jeff Merkley (D-OR), Dianne Feinstein (D-CA) og Bernie Sanders (I-VT) indtrængende udenrigsminister Rex Tillerson til at indlede en ny runde af strategiske forhandlinger med Rusland, uden tøven:

Kære udenrigsminister Tillerson:

Vi skriver for at indtrængende at opfordre Udenrigsministeriet til at sammenkalde til den næste Strategiske Dialog mellem USA og Rusland så snart som muligt. En Strategisk Dialog mellem USA og Rusland er mere presserende nødvendig i kølvandet på præsident Putins offentlige tale den 1. marts, hvor han refererede til flere nye atomvåben, som Rusland angiveligt er i færd med at udvikle, inklusive et krydsermissil og en atomundervandsdrone, og som i øjeblikket ikke er begrænset af New START-traktaten, og som ville være destabiliserende, om deployeret.

USA bør som hastesag engagere i dialog med Rusland for at

undgå fejlberegninger og mindske sandsynligheden for en konflikt …

Der er ingen garanti for, at vi kan gøre fremskridt med Rusland om disse spørgsmål. Men selv på højdepunktet af spændinger under den Kolde Krig var USA og Sovjetunionen i stand til at gå ind i en i dialog om spørgsmål om strategisk stabilitet.

Ledere fra begge lande mente, som vi også bør i dag, at atomvåbens utrolige, destruktive kræfter er grund nok til at gøre enhver indsats for at mindske chancen for, at de nogensinde igen vil blive brugt.«

Ogden: Dette er selvfølgelig særdeles signifikant og er en refleksion af det faktum, at Putins annoncering er kommet som en slags alarmopkald. Andre ledende personer har genlydt af den samme alarm; prof. Stephen Cohen har sagt, at vi omgående må indlede denne form for strategiske forhandlinger med Rusland; hr. Ray McGovern har fastslået samme pointe i en artikel, der blev udgivet på ConsortiumNews. Men jeg mener, at det faktum, at disse fire, Demokratiske senatorer har udstedt dette krav, bør ses som et meget signifikant, potentielt brud i hele denne kontrollerede narrativ, som er blevet påtvunget Washington, og især det Demokratiske Parti. Og alt imens Demokraterne har givet sig selv lov at falde ind i denne form for partiske spil og er blevet overtaget i de seneste måneder af denne Obama-Hillary-krigsmagermentalitet; på trods af dette, og på trods af hele denne igangværende Russiagate-narrativ, så har præsident Trump fortsat fastholdt sin overbevisning om, at samarbejde med Rusland og med Kina, for den sags skyld, ville være ’en meget god ting, ikke en dårlig ting’, med hans ord. Der er virkelig reelle kriser, som denne planet konfronteres med lige nu, som kun kan løses gennem denne form for samarbejde mellem stormagterne, og ikke ensidigt gennem et enkelt lands handlinger. Et eksempel er antiterror-styrken, som præsident Putin har opfordret til i form af en alliance mellem USA, Rusland og andre lande for

faktisk at bekæmpe international terrorisme; eller, et andet fremragende eksempel, og som nu giver gevinst, er det, præsident Trump har været i stand til at opnå gennem samarbejde med Kina og hans direkte relation til præsident Xi Jinping inden for området for at fremme muligheden for fred på Koreahalvøen i en grad, der går langt længere end vi har set i årtier.

Følg resten af Matthew Ogdens opdatering på videoen. Vi kan desværre ikke udlægge et engelsk udskrift.

[1] Se https://www.youtube.com/watch?v=9mhi_AyQAyw

Vesten er blevet overlistet; men krigsmagerne er i panik og tilskynder til krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. marts, 2018 – Vesten har »gået i søvne i deres arrogance«, sagde Helga Zepp-LaRouche i denne weekend; først kom de for sent til båden med Kinas Nye Silkevej, og nu er de blevet overlistet af Vladimir Putins dramatiske annoncering den 1. marts om, at Rusland med held har udviklet våbensystemer, baseret på nye fysiske principper, der gør missilforsvarssystemet, der er deployeret omkring Rusland og Kina, ubrugelige og forældede. Det ynkelige forsøg på at miskreditere Putins annoncering som værende et

svindelnummer, baseret på den kendsgerning, at de brugte animationer snarere end videoer til at demonstrere det nye, hypersoniske missil, faldt i dag til jorden med det Russiske Forsvarsministerium, der udlagde videoer af den succesfulde testning af Kinzhal aero-ballistiske, hypersoniske missil (se nedenstående rapport).

Responsen fra den kriminelle bande, der udgjorde Obama-administrationen – og som i stigende grad nu afsløres af modige medlemmer af Kongressen som medskyldige i det britiske MI6's bestræbelse på at bringe Donald Trumps amerikanske regering til fald – har nu åbenlyst bekendt kulør og etableret en ny organisation ved navn, »National Security Action«. Organisationen, en bogstavelig talt 'blå bog' over persongalleriet i Obama-administrationen, har udtrykkeligt til formål at fjerne Trump fra præsidentskabet og vende tilbage til Obamas forberedelse til krig med Rusland og Kina. Sammensat af 68 af de ledende medlemmer af Obama-administrationen (de bør kaldes »68-erne« til ære for udløsningen af modkulturen i 1960'erne, som drev landet ud i økonomisk og social disintegration), så erklærer deres politiske programmer, at Trump er »uegnet til at lede«, at han har vist »ansvarsløshed« for at have afsløret og udrenset korruptionen i FBI og andetsteds og, det mest åbenlyse, at, »i stedet for at konfrontere Vladimir Putin for dennes skamløse og fortsatte angreb på vort demokrati, så bukker Trump for Moskvas luner« og nægter at »forsvare sig over for Kina«. Mens sandheden er, at Trumps besøg til Beijing sidste november hjembragte $283 mia. i kinesiske investeringer i amerikansk infrastruktur, industri og landbrug som en del af Trumps forpligtelse over for en genrejsning af amerikansk økonomi, så bliver dette ignoreret af de ynkelige »68'ere«, der i stedet klager (uretmæssigt) over, at »Trumps familieforetagender fik særlige aftaler, efter Trump mødtes med den kinesiske præsident«.

Ironisk nok, så går en af deres klager ud på, at »Trumps

uberegnelige opførsel har hævet risikoen for en katastrofal konflikt med Nordkorea«. Dette dokument blev udgivet den 27. februar, blot få dage før det historiske gennembrud 8. marts for en løsning af Koreakrisen, da Trump aftalte at mødes med Kim Jong-un til atomnedrustningsforhandlinger. Det var Obama-administrationen, der nægtede at forhandle med Nordkorea – ja, de hilste faktisk Nordkoreas atomvåbenbyggeri velkommen, eftersom det udgjorde et påskud for den massive oprustning af atomvåben og missilsystemer omkring Kina, kendt som Obamas doktrin, »omdrejningspunkt Asien«. Trump har erklæret dette »omdrejningspunkt« for forbi og har opnået gennembruddet i Korea ved at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland. Så hvem er det, der »hævede risikoen for en katastrofal konflikt«, og som stadig gør det i dag?

Kendsgerningen er, at Silkevejsånden er i færd med at vinde, og de nationer, der bliver ladt tilbage, har kun sig selv at takke for at holde fast ved City of London og Wall Street snarere end at lytte til Lyndon LaRouches vise ord om at genindføre det Amerikanske System for fysisk økonomi og tilslutte sig den Nye Silkevej.

Foto: Vladimir Putin besvarede spørgsmål fra NBC-ankermand, Megyn Kelly. Interviewet blev optaget i Kreml den 1. marts, 2018, og i Kaliningrad den 2. marts. (en.kremlin.ru)

Det iboende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp-

LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018

Jeg vil gerne opfordre vore læsere til … at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 … : »Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.« Jeg har altid ment, at dette særlige dokument var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

Download (PDF, Unknown)

Tiden er inde til at forudsige naturkatastrofer og forsvare menneskeheden!

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Af Benjamin L. Deniston

EIR, 10. sept., 2017 — Det sene august og tidlige september har været en omtumlet tid i vores Solsystem. USA, Mexico og Caribien rammes af en række intense orkaner (Harvey, Irma, José og Katia). Forud for disse orkaner udsendte Solen flere eksplosive soludbrud (inklusive den største i over et årti) og afsendte udbrud af plasma direkte mod Jorden, udbrud, der skabte alvorlige, geomagnetiske storme. Ud over orkanerne, blev Mexico rystet af det største jordskælv i over hundrede år — med en styrke på 8,1 og 90 km ud for den sydvestlige kyst.

Disse naturlige begivenheder minder os om menneskehedens sårbarhed over for farerne i vort Solsystem og understreger vor tids strategiske virkelighed: Nationerne må komme sammen for at forsvare Jorden mod disse trusler.

Chiapas-jordskælvet med en styrke på 8,1 har på tragisk vis taget omkring 100 menneskeliv (iflg. tilgængelig information den 10. sept.). Takket være elektriske sensorer og advarselssystemer, fik mange indbyggere en advarsel nogle få tiendedele sekunder, før jordskælvets bølger nåede dem – hvilket gav dem tilstrækkelig med tid til at forlade bygninger eller finde ly. Men hvad, hvis vi kunne udstede advarsler timer, eller endda dage, før store jordskælv indtræffer?

Små grupper af pionérvidenskabsfolk har i årtier helliget sig til at detektere, studere og forstå forvarselssignaler, der fremkommer i timerne, dagene og ugerne før udbruddet af seismiske begivenheder. Disse videnskabsfolk har vist, at forskellige former for elektriske, elektromagnetiske, magnetiske, termiske og andre anomalier og signaler går forud for jordskælv og giver grundlaget for tidlige varslingssystemer, der kunne redde utallige liv.

Én af de ledende pionerer inden for dette område er professor Sergey Pulinets, der har fremlagt sit revolutionerende arbejde for *EIR*, Schiller Instituttet og LaRouche PAC. Professor Pulinets har samarbejdet med sin kollega, prof. Dimitar Ouzounov, i udviklingen af deres lithosfære-atmosfære-ionosfære koblingsmodel. Denne model forklarer fysikken bag jordskælvs-forvarselssignaler og giver den teoretiske ramme for et tidligt jordskælvsvarslingssystem.

Efter vidtgående undersøgelser og demonstrationer, er deres team nu klar til at bringe dette arbejde til aktiv anvendelse – hvis regeringer er rede til at træde frem og støtte udviklingen af tidlige jordskælvsvarslingssystemer.

I øjeblikket bringer lederskabet af Kina, Rusland, Bælte & Vej Initiativet og BRIKS-partnerskabet verden nærmere til det Nye Paradigme, som Helga og Lyndon LaRouche har forudset. Rent strategisk betyder dette, at disse ledende magter, inklusive dem i Europa og USA, må opgive geopolitiske ambitioner og indlede et strategisk samarbejde for at forsvare Jorden og

alle dens indvånere mod udfordringer, der truer hele menneskeheden.

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Denne artikel forekommer som lederartikel i EIR fra 15. sept., 2017.

Foto: Soludbrud kan overvåges mht. deres potentiale for at forårsage alvorlige, geomagnetiske begivenheder. Her er en masseudsendelse i koronaen i færd med at sætte af fra Solen. I denne kunstners gengivelse ses Jorden og dens magnetosfæres feltlinjer til højre.(NASA/ESA)

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om

aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemøsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjsbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformeringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius'

værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkeres ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

Menneskets ånd er ukuelig

Leder fra LaRouchePAC, 23. marts, 2017 – Det er nøjagtig 34 år siden, at en tidligere, amerikanske præsident handlede ud fra sin egen dybe, personlige overbevisning og gjorde Lyndon LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ (Strategic Defense Initiative, SDI) til USA's politik.

LaRouche respondere den næste dag ved at sige:

»Kun højtplacerede regeringsfolk, eller en privat borger, der har så intimt et kendskab til detaljerne i den internationale politiske og strategiske situation, og som jeg har det privilegium at være, kan begynde blot at forestille sig, hvilken omvæltende virkning, præsidentens fjernsynstransmitterede tale i går aftes vil få i hele verden. De ord, præsidenten talte i går aftes, har sluppet ånden ud af flasken, og den kan ikke igen kontrolleres. Det meste af verden vil snart kende, og aldrig glemme, denne politiske bebudelse. Med disse ord har præsidenten ændret den moderne histories gang.

I dag er jeg mere stolt over at være amerikanere, end jeg har været, siden den første bemandede Månelanding. For første gang i 20 år har en amerikansk præsident udført en offentlig handling, der vidner om storslået lederskab, for at skabe grundlaget for at give fornyet håb for menneskehedens fremtid til en plaget og demoraliseret verden. Præsident Ronald Reagan blev i går rørt af sand storhed i en amerikansk præsident; dette er et storhedens øjeblik, der aldrig må glemmes.«

Hvis I har studeret det, som I må gøre, ved I, at SDI ikke var nogen fidus, og heller ikke en militær taktik. Det var snarere omdrejningspunktet for et vendepunkt i hele verden for en renæssance for en ny verden – ligesom LaRouches »Fire Nye Love« af juni, 2014, med USA's samtidige tilslutning til Den Nye Silkevej, er i dag. LaRouche og Reagan havde samlet den fane op, som Franklin Roosevelt havde båret så langt, han kunne – den samme fane, som John Kennedy senere var begyndt at hejse i den meget korte tid, han fik.

Ronald Reagan havde allerede været udsat for et forkrøblende, forebyggende mordforsøg, før han kom med sin SDI-bebudelse, og han blev dernæst, senere, udsat for mange pres imod SDI – men han opgav det aldrig, så længe han levede. For eksempel gentog han den 6. august, 1986:

»I SDI og andetsteds har vi sat teknologi, der næsten overgår vores forstand, til at arbejde og således øge vores produktivitet og udvide grænserne for, hvad der er menneskeligt muligt … Fremtiden ligger i bogstavelig forstand i vore hænder, og det er SDI, der hjælper os med at genvinde kontrollen over vores skæbne.«

Som en del af den operation, der forsøgte at slå præsident Reagan ihjel, blev også Lyndon LaRouche på falske anklager fængslet, og hans sammenslutning brudt i stykker, men LaRouche – såvel som hans ideer – overlevede ikke desto mindre – eller bedre endnu, hans kreative evne til at skabe nye, gyldige ideer, overlevede. De kunne ikke, ville ikke lade sig dræbe. Fireogtredive år senere næsten på dagen, har en anden præsident taget LaRouches ideer op, selv om LaRouche, til forskel fra tilfældet med Ronald Reagan, aldrig har mødt selve manden.

Det, vi mener hermed, er det følgende. Præsident Donald Trump har offentligt forpligtet sig over for det Amerikanske System, ud fra sine egne, dybe overbevisninger. Det har han gjort med fuld, indre forpligtelse – som Lyndon LaRouche har set bevis for i sine undersøgelser af præsidentens offentlige udtalelser. Der kan ikke herske tvivl om, at præsidenten har anselig, dybtgående kendskab til det, han taler om. På den anden side mangler hans medarbejdere, især i deres bredere kredse, næsten med sikkerhed denne dybtgående viden.

Men, som medlem af LaRouchePAC Policy Committee Michael Steger bemærkede i en e-mail i går til medarbejdere og andre – den sidste, amerikanske præsident, der offentligt erklærede det Amerikanske System, var William McKinley, lige i begyndelsen af den 20. århundrede. Dette var før de to, ødelæggende verdenskrige og den efterfølgende kolde krig (og hvis afslutning skulle blive fremskyndet af sovjetrussernes sluttelige afvisning af LaRouches SDI). Det var før Einstein, før atomkraft og før den praktiske erobring af rummet, med begyndelse i 1957.

Det, som det Amerikanske System vil sige i dag, er ikke længere det samme, som McKinley mente – endskønt i princippet det samme. I dag vil det sige Lyndon LaRouche. Han er manden, der har båret Alexander Hamiltons udødelige ideer frem til slutningen af det 20., og nu, til det 21. århundrede – og ikke blot som en akademisk disciplin, men i direkte handling, inklusive succesfulde kamphandlinger, som Hamilton selv gentagne gange gjorde.

At tale om det Amerikanske System i 2017 er at tale om Lyndon LaRouches arbejde. Alle, der har forhåbninger om at omsætte denne præsidents forpligtende engagement til succesfuld handling, er nødt til at studere Lyndon LaRouches arbejde og selv mestre hans ideer. Og dét nu.

Foto: LaRouche taler med Ronald Reagan under et kandidatmøde i New Hampshire under præsidentvalgkampen i 1980.

Den forestående uge, set i universalhistorisk perspektiv

5. september, 2016 (Leder) – De afgørende uger, som vi nu har for os, stiller dette spørgsmål til alle amerikanere (blandt andre): Hvordan er det muligt, at det kan lykkes for det enkelte individs inderste, private tankers »lille hjul« at dreje det »store hjul« i den historiske proces, der involverer den kurs og skæbne, som nationen, og menneskehedens mere end syv milliarder individer generelt, i fremtiden, i de kommende århundreder, vil få?

Den virkelige historie om det netop afsluttede G20-topmøde i Kina er den, at den kinesiske præsident Xi Jinping, sammen med Ruslands Putin og udviklingslandene under anførsel af BRIKS,

samt Japan m.fl., fremtvang spørgsmålet om udskiftningen af det nuværende finansielle system. De insisterede på, at Wall Street/London-systemet, baseret på hasardspil, har kurs mod en ny krise, og at det må erstattes af et produktionsorienteret system, funderet i videnskab og store internationale, avantgarde-projekter: det system, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejs-politik, som præsident Xi kalder »Ét Bælte, Én Vej«.

Det finansielle fundament for dette nye, menneskelige system leveres af en række udviklingsbanker, som Kina har været med til at lancere, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB).

Som Helga Zepp-LaRouche i går bemærkede, vil det, efterhånden, som resultaterne af G20-topmødet og det forudgående Vladivostok-topmøde i løbet af de næste par dage bliver kendt, blive klart, hvem, der forsvarer menneskehedens sag, konfronteret med udsigten til økonomisk udslettelse, og hvem, der forsøger at lægge hindringer i vejen. I løbet af disse dage vil den amerikanske Kongres, den 6. september, træde sammen, og FN's Generalforsamling træder sammen den 13. september. Samtidigt vil rækken af topmøder på højeste niveau fortsætte i Asien.

Det, som den amerikanske Kongres må gøre, når den atter træder sammen, er at vedtage Glass-Steagall, for hvilken lov der er fremsat tværpolitiske lovforslag i begge Kongressens huse. Kongressen må ligeledes handle på de kendsgerninger, der er blevet afsløret i de »28 sider« af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september (2001): den må handle med henblik på at fjerne Obama for hans beviste, overlagte mørklægning af saudiernes (og briternes) ansvar for 11. september, og samtidig fremtvinge flere skjulte fakta om den britisk/saudiske sammensværgelse, og om Bush' og Cheneys – men først og fremmest Obamas – medskyldighed. Det faktum, at vi ikke fjernede Bush og Cheney, gav os Obama, som er endnu værre. Hvis vi nu ikke fjerner Obama, vil vi få noget, der er

værre endnu, hvis vi da ellers stadig vil være i live til at opleve det.

Netop nu, hvor omgående, politisk handling er presserende nødvendig, forbereder ledelsen af Lyndon LaRouches bevægelse, der er lokaliseret på Manhattan, det, som LaRouche har kaldt for et »levende mindesmærke« for ofrene for 11. september – først og fremmest de direkte ofre og deres familier, men også USA og enhver del af verden, som er blevet offer for forbrydelsen og dens mørklægning. Centrum for dette »levende mindesmærke« vil blive opførelser af Mozarts *Rekviem*, i hvilken en stor skaber fejrer, ikke døden, men det uforgængelige liv og dets mission, konfronteret med døden, igennem alle århundreder i fortid og fremtid.

Med dette »levende mindesmærke«, og ud over dette, arbejder den Manhattan-centrerede LaRouche-bevægelse på at genskabe et funktionsdygtigt præsidentskab for USA, ud fra selvsamme Manhattan-lokalitet og gennem de samme principper, som Alexander Hamilton anvendte til at skabe det oprindelige George Washington-præsidentskab for USA.

For at vende tilbage til vores indledende spørgsmål om »det lille hjul« og »det store hjul«: Politikken med Den Nye Silkevej begyndte som en idé: ideen om den Europæiske Produktive Trekant, som Lyndon LaRouche udviklede i slutningen af 1980'erne, og som han, sammen med sin hustru Helga, videreudviklede til den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Og det, der udløste det kinesiske rumprogram, som i 2018 for første gang nogensinde vil lande en robot på Månens bagside – var også først en idé. Det var Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), der overbeviste det kinesiske lederskab om behovet for et forceret, videnskabeligt udviklingsprogram, inklusive et forceret rumprogram, som vi vil gå i dybden med i det næste nummer af *EIR*, 9. september. Det Strategiske Forsvarsinitiativ var en politik, der helt fra bunden af blev opfundet af Lyndon LaRouche, og som overbeviste Reagan.

Og de udviklingsbanker, der i dag bliver lanceret, blev udtænkt af Lyndon LaRouche i 1970'erne, hvor de blev forelagt FN's Generalforsamling af Guyanas agtværdige udenrigsminister, nu afdøde Fred Wills.

Som den store, russiske videnskabsmand Vladimir Vernadskij viste i første halvdel af det tyvende århundrede, så er den menneskelige noesis, eller kreative tænkning, den mest magtfulde kraft i universet. Der er ingen kraft, der kan måle sig med det menneskelige intellekt med hensyn til kreativ opdagelse.

Foto: Brasiliens præsident Michel Temer, Indiens premierminister Narendra Modi, Kinas præsident Xi Jinping, Ruslands præsident Vladimir Putin og Sydafrikas præsident Jacob Zuma ankommer til Kina for at deltage i G20-topmødet, der finder sted 3. – 5. september, 2016 [www.gcis.gov.za/flickr]

Nutiden har ingen præcedens

18. august 2016 (Leder) – Den nutidige historiske periode er fuldstændig ny i sine karakteristika; den kan ikke sammenlignes med noget andet i menneskehedens hidtidige historie. Af denne grund er det kun nogle få personer, der har været i stand til, i deres intellekt, at frembringe et begreb om, hvad karakteristika er for denne epoke, der intet fortilfælde har: personer som Albert Einstein, Krafft Ehricke og Lyndon og Helga LaRouche. Fordi det store flertal af almindelige dødelige mennesker ikke i deres erfaringsmateriale har noget sammenligneligt, og intet, som de har hørt eller læst om, har de ingen kriterier, ud fra hvilke de kan bedømme eller forstå det; de er på herrens mark. Af denne grund kan

grupper, bestående af så få personer som i Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, få en afgørende indflydelse netop på dette tidspunkt. Alene de kan se vejen frem, om end denne vej undertiden kan synes utydelig, og de må famle sig frem. De øvrige går i blinde, eller, som Helga Zepp-LaRouche ofte siger, »har ikke den fjerneste idé«.

I 2018 vil en kinesisk mission nå Månens bagside – under forudsætning af, at det inden da lykkes os at besejre Det britiske Imperiums kaosmagter. Denne mission vil blive en del af et helt, generelt program for at opdage og udforske de endnu ikke virkeliggjorte implikationer af Einsteins fundamentale opdagelser, som Lyndon LaRouche har påpeget. Og, som rumforskningsgeniet Krafft Ehricke – sammen med LaRouche – forudså, så vil den aktuelle energigennemstrømningstæthed, der for tiden står til menneskehedens disposition, være en forløber for fusionskraft, og herfra føre til stof-antistof-reaktioner, og herfra atter videre frem til niveauer, som vi i dag ikke engang kan give et navn.

Under forudsætning af, at vi overvinder de aktuelle forhindringer, som repræsenteres af Obama og det Britiske Imperium, så er vi i færd med at glide ind i det, Helga Zepp-LaRouche har kaldt »en æra, i hvilken vi bliver ægte menneskelige«.

På lignende måde er det, man måske kunne have kaldt det »system af alliancer«, der nu spænder over og gennemkrydser Eurasien og breder sig ud herfra, i realiteten slet ikke et »system af alliancer« i den betydning, vi har kendt til fra fortiden. Det er i realiteten snarere en projektion tilbage i tiden og ind i nutiden, fra det fremtidige univers, der inkorporerer de fremtidige opdagelser, der bringes tilbage fra Månens bagside. Putin har, sammen med Kina, inkorporeret principperne fra Den Westfalske Fred, men de er gået langt, langt videre end det. Begynd blot med den ekstraordinære relation, der er opnået mellem Rusland og Kina. Er man klar over, at vi taler om nationer, der så sent som i 1969

udkæmpede en syv måneder lang, ikke-erklæret krig over Ussuri-floden? Nu har de ikke alene regelmæssige topmøder mellem præsidenterne, og regelmæssige topmøder mellem premierministrene; det er det mindste af det. Der er ikke mindre end tretten mellemregerings-kommissioner, der hele tiden er i kontinuerlig kontakt med hinanden. Alle de mange meningsforskelle og uoverensstemmelser – og der er mange – bliver kontinuerligt løst på et både bredt og dybt plan i begge regeringer.

»Og vi finder altid frem til løsninger«, føjede Putin til denne beskrivelse.

Processen med at fuldbyrde denne ekstraordinære relation har været genstand for en dybtgående undersøgelse af Kinas dr. Ren Lin, der talte på Schiller Instituttets konference i Berlin i juni måned, og af mange andre kinesiske og russiske, akademiske lærde.

Fuldbyrdelsen af en sådan relation udgør hjertet af BRIKS-processen og udviklingen af Den nye Silkevej. Det var kernen i Putins forgænger, nu afdøde russiske premierminister Jevgenij Primakovs idé om Den russisk-indisk-kinesiske Strategiske Trekant. Skabelsen heraf går tilbage til ikke alene Lyndon og Helga LaRouches idé om Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, men endnu længere tilbage, til LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ[1], der havde en formativ indflydelse på Rusland til trods for, at Ruslands daværende leder, Juri Andropov, havde afvist initiativet på vegne af sine britiske herrer.

Dette nye system med fremtidens relationer mellem nationalstater, der går ud over nationalstatsbegrebet, som LaRouche længe har forudsagt, går med syvmileskridt hastigt frem hen over hele det eurasiske kontinent og mere generelt på et tidspunkt, hvor vi nærmer os det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2. – 3. september, FN’s Generalforsamling, der begynder den 13. september, og BRIKS-topmødet i Goa, Indien,

den 15. – 16. oktober.

Foto: Portræt af Einstein i 1905, da han offentliggjorde sin opdagelse af den specielle relativitetsteori.[2].

[1] SE: LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling, http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976

[2] Den specielle relativitetsteori er en fysisk teori, publiceret af Albert Einstein. Den erstattede den Newtonske opfattelse af tid og rum ved at gøre brug af det faktum, at lystes hastighed er konstant (Teorien kaldes desuden for 'speciel', fordi den er et specialtilfælde af den mere generelle relativitetsteori; således ses der bort fra tyngdekraften). Ti år senere publicerede Einstein den generelle relativitetsteori, som medinddrager tyngdekraften. *(-red.)*

En orientering mod Stillehavsområdet: Det Eurasiske System. Video

Alt imens de asiatiske Stillehavsnationer har brug for den videnskabelige viden, teknologi og fordele ved vores form for regering, såsom et statsligt kreditsystem efter Alexander Hamiltons principper, så står det klart, at, med hensyn til inspiration, så må vi nu se hen til Stillehavsområdet.

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Helga Zepp-LaRouche på Kinas kyst, »Den Eurasiske Landbros Terminal Øst«, 1996.

Rusland tilbød USA samarbejde om missilforsvar, men USA sagde ”Nej”

3. november 2015 – Rusland har i mindst 2 tilfælde i de seneste år tilbudt USA samarbejde om en politik for et virkeligt internationalt, ballistisk missilforsvar, men er i begge tilfælde blevet afvist af Bush/Obama-regeringerne. Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, sagde i et interview til Rossiya-24 TV, at Washington i stedet er i færd med at udvikle sit globale missilforsvarssystem med det formål at opnå militær overlegenhed over Rusland.

”Desværre blev chancen for at udvikle et virkeligt globalt missilforsvarssystem spildt. Dette system ville ikke have været baseret på en specifik alliance, men ville i stedet effektivt beskytte mod virkelige, ikke fiktive, missiltrusler. NATO afviste at forfølge dette, hovedsageligt af ideologiske grunde”, sagde han.

Den nyligt afholdte missilforsvarsøvelse ud for Skotlands kyst viser, at ”det system, der er ved at blive udviklet, ikke tilsigter at forsvare mod den såkaldte ”atomtrussel fra Iran”, bemærkede han. ”Desværre udvikler USA i øjeblikket sit missilforsvarssystem i et forsøg på at opnå militær

overlegenhed over Rusland." Selvom Grushko tilsyneladende ikke direkte henviste til nogen eksempler på tilbud om samarbejde, så kom den russiske præsident Vladimir Putin med et sådant tilbud til præsident George Bush ved et topmøde i Kennebunkport, Maine, i 2007, og nogle år senere tilbød Rusland NATO at anvende deres antimissil-radarstation i Aserbajdsjan. Begge disse tilbud var et ekko af Reagan-LaRouches forslag om samarbejde om SDI (Strategisk Defense Initiative; det Strategiske Forsvarsinitiativ) fra 1983, som på det tidspunkt blev afslået af Yuri Andropov, der fungerede som en agent under britisk indflydelse.

I slutningen af sidste uge afholdt det russiske Forsvarsministerium det, som de kaldte en kommando-og-kontrol-øvelse, der involverede ægte lanceringer af missiler fra hver af deres strategiske atomtriades tre ben, såvel som fra kortdistancesystemer. Forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte i går, at øvelsen var vellykket. "Som helhed viste øvelsen de strategiske atomstyrkers og langdistance-præcisionsvåbenkompleksernes høje kampberedskab", sagde han.

Ruslands forhøjede niveau af militær aktivitet repræsenterer noget af en gåde for USA, især på det maritime område. Bør Obamas doktrin med 'Omdrejningspunkt Asien' (Asia Pivot) fortsætte efter planen, eller bør USA sætte flere skibe ind i Europa?

"Deres ubådsstyrke og flåde er aktive i en grad, de ikke har været i lang tid, i omkring 20 år", sagde chefen for marineoperationer, admiral John Richardson, til *Financial Times* i et interview. "Hvordan skal vi fordele vore styrker for at sikre, at vi bevarer en passende balance og er passende engageret?" Richardson sagde, at flåden var i færd med at vurdere, om de skulle forøge deres tilstedeværelse i Europa og Stillehavsområdet. "Det er, hvad vi i øjeblikket drøfter."

Leder, 27. oktober 2015: Ruslands og Kinas verdenslederskab er afgørende nu, hvor Det britiske Imperium står for fald

En nyligt deklassificeret rapport fra 1990, der blev udfærdiget af Præsidentens Efterretnings-Råd (eng.: PFIAB) viste, at truslen om en atomkrig i 1983, ud fra et sovjetisk perspektiv, var blevet drastisk undervurderet af den amerikanske efterretningstjeneste, hvilket skabte en meget reel fare for atomkrig på daværende tidspunkt. Lyndon LaRouche henviste til denne rapport som værende en afgørende markør for det amerikanske lederskabs forfald efter dette tidspunkt, baseret på LaRouches eget kendskab til den situation, som rapporten omhandler – selv om der ikke blev henvist til disse kendsgerninger i selve PFIAB-rapporten.

Kendsgerningen er, at daværende præsident Ronald Reagan den 23. marts 1983 havde vedtaget det forslag, som LaRouche havde udarbejdet, om et fælles udviklingsprojekt mellem USA og Sovjetunionen om at bygge et rumbaseret, anti-missilsystem, baseret på nye, videnskabelige principper (partikelstråle- og laserstrålesystemer), som ville have gjort en ende på den ekstreme fare, der hidrørte fra politikken med »Gensidigt Garanteret Ødelæggelse« (Mutually Assured Destruction, MAD), en politik, der er baseret på at fastholde verden opdelt i Øst og Vest, og hvor begge sider retter massive arsenaler af

atomvåben, der kan udløses ved mindste varsel, mod hinanden.

Mordforsøget på Ronald Reagan, der blev udført af en bekendt af Bush-familien kort tid efter Reagans indsættelse, havde nær afsluttet dette historiske samarbejde mellem Reagan og LaRouche, men Reagan overlevede og annoncerede programmet under navnet Strategic Defense Initiative (SDI) (Strategisk Forsvarsinitiativ). Men britiske interesser i både USSR og USA saboterede indsatsen – en proces, der reflekteres i PFIAB's indrømmelse af efterretningsfiaskoen fra 1983 vedr. truslen om atomkrig.

Siden denne sabotage af SDI og Reagans erstatning med den forræderiske Bush-familie i tre embedsperioder og Obama i to perioder, har der i USA været et udtalt forfald ned i økonomisk og strategisk vanvid, der har muliggjort Wall Streets og City of Londons bankinteressers dominans over regeringen, og som har lanceret den ene krig efter den anden i kolonialistisk stil over hele planeten og drevet den vestlige verden ud i kaos, som det nu reflekteres i flygtningekatastrofen i Sydvestasien og Europa.

SE »den fulde historie om SDI«

Med skabelsen af BRIKS og dettes nye finansinstitutioner, der er helliget international infrastrukturudvikling, samt præsident Putins fremragende flankeoperation i Syrien, er verden nu i en position, hvor Det britiske Imperium langt om længe kan blive stedt til hvile. Obama, og Hillary Clinton (der underkastede sig Obamas ondskab), er blevet afsløret som støtter af terrorisme med det formål at opnå »regimeskift« over for nationer, der nægter at underkaste sig, og som beskyttere af de morderiske finansfyrster på Wall Street ved at afvise den nødvendige genindførelse af Glass-Steagall, der skal underkaste Wall Street en konkursbehandling.

De interventioner, som talsfolk fra LaRouchePAC i løbet af de seneste uger på Manhattan og andre steder i hele USA har

gennemført, har fået repræsentanter fra Imperiet til at søge dækning med den voksende bevidsthed om sandheden af deres forbrydelser, der er blevet offentligt udtalt og har ødelagt deres evne til at hjernevaske og tvinge godtroende amerikanere. Tiden er inde til at lukke Wall Street ned, fjerne Obama og til, at solen endeligt må gå ned over Det britiske Imperium.

Se: En kort gennemgang af historien om LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ, fra LPAC (Jeff Steinberg)

https://www.youtube.com/watch?v=rOpVhtVdS7A

Temavideo:
‘Gør fremskridt – eller dø’
Dansk udskrift

Progress – or die

LPac Video

Med dansk udskrift

På grund af emnets aktualitet udlægger vi denne LaRouchePAC-video, som er fra 13. april, 2012:

… den første atombombe blev kastet over Hiroshima, en militærbase … Vi vil fortsætte med at bruge den, indtil vi fuldstændig har ødelagt Japans evne til at …

Kennedy 1963: » … i Berlin eller på Cuba vil en krig i dag eller i morgen, hvis den blev en atomkrig, ville den ikke være som nogen anden krig i historien. En fuldt optrappet udveksling af atomvåben, der varede under 60 minutter, kunne, med de våben, der nu findes, udslette mere end 300 millioner amerikanere, europæere og russere, såvel som utalte millioner andre steder, og de overlevende, som formand Khrusjtjov advarede det kommunistiske Kina om, de overlevende ville misunde de døde. Hvis blot én termonuklear bombe blev kastet på en amerikansk, russisk eller anden by, hvad enten den blev udløst ved et uheld eller med overlæg, af en galning eller af en fjende, af en større nation eller af en mindre, fra et hvilket som helst hjørne af verden, kunne denne ene bombe udløse mere destruktiv kraft over denne ene, hjælpeløse by end alle de bomber, der blev kastet under Anden Verdenskrig.«

2012: I dag, næsten halvtreds år efter disse ord af præsident Kennedy, hænger den termonukleare krigs sky stadig over vore hoveder. Konfronteret med sammenbruddet af verdens monetaristiske system er Det britiske Imperiums fremstød for generel krig allerede i gang. Fra mordet på Gaddafi i Libyen til fremstødet for en militær intervention i Syrien, og til Israels fremstød for et angreb på Iran, skubbes verden frem mod randen af generel krig. I en æra med termonukleare våben betyder generel krig en termonuklear krig. Det betyder ikke blot utænkelige mængder af død og ødelæggelse; det er en trussel mod vor arts blotte eksistens. Men denne aktuelle, dødbringende tingenes tilstand behøver ikke at eksistere.

(Ronald Reagan) »… lad os vende os mod videnskab og teknologi, der har frembragt vor storslåede industribasis og givet os den livskvalitet, som vi i dag nyder. Hvad, om frie mennesker kunne leve trygt i visheden om, at deres tryghed ikke hvilede på truslen om amerikanernes evne til at levere et omgående gengældelsesangreb for at afskrække et sovjetisk angreb, hvis vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede frem til vor eller vore allieredes jord? Jeg ved, at dette er en formidabel teknisk opgave, en opgave, som ikke ville blive fuldført før ved slutningen af dette århundrede, men er det ikke enhver investering værd at befri verden fra truslen om atomkrig? Det ved vi, at det er. Jeg opfordrer vort lands videnskabelige samfund, som gav os atomvåben, til nu at anvende deres storslåede talenter i verdensfredens tjeneste, til at give os midlerne til at gøre disse atomvåben impotente og overflødige.«

Lyndon LaRouche: »Den fremgangsmåde, vi må anvende, hedder 'trinvis strategisk ballistisk missilforsvar'. Den første forsvarslinje er laservåben, hvis opgave er at ødelægge sovjetiske missiler i samme øjeblik, disse missiler udløses …« Det strategiske Forsvarsinitiativ, udviklet af Lyndon LaRouche og vedtaget af Ronald Reagan, var på randen af at blive til virkelighed, et fælles amerikansk-sovjetisk, rumbaseret, ballistisk missilforsvarssystem, der tog nye fysiske principper i anvendelse, såsom de sovjetiske stråle-partikel-lasere, samt andre, endnu ikke opfundne teknologier, der ville gøre våbnene overflødige. Men SDI blev ikke til noget. Det britiske Imperiums hånd greb ind for at standse menneskets fremskridt. Gennem Det britiske Imperiums sovjetiske marionetter, Yuri Andropov og Mikael Gorbatjov, sammen med de britiske marionetter i USA, blev SDI-forslaget lukket ned, og i stedet for et program uden fortilfælde med videnskab som drivkraft, fik vi London-Wall Street svindelnummeret, et svindelnummer, som nu har bragt hele det transatlantiske område på denne planet til en elendig tilstand af fysisk-

økonomisk sammenbrud, et svindelnummer, der har bragt os til randen af termonuklear krig.

»Skønsmæssigt 30.000 mennesker marcherede gennem Athen i torsdags i den anden protestbølge mod … Molotov-cocktails, to tønder med gas, og sten flyver gennem luften«

Lyndon LaRouche: »Hvis SDI ikke var blevet droppet, ville vi ikke befinde os i dette rod i dag. Vi havde ret; jeg havde især ret, og de, der ikke lyttede til mit budskab, mislykkedes, og var fiaskoer, og alle de ting, som de ikke gjorde, og som de skulle have gjort, var det, der muliggjorde den aktuelle trussel om den omgående udslettelse af den menneskelige art.«

Der findes mere end 20.000 atomsprænghoveder. Hvad, hvis de blev taget i anvendelse? Vore ubåde af Ohio-klassen symboliserer USA's ødelæggelseskapacitet. Hver af disse ubåde kan rumme op til 24 Trident-missiler, missiler, der kan flyve med en hastighed af over 13.000 mil i timen og ramme mål 7.000 mil borte. Hvert missil er udstyret med 4-8 atomsprænghoveder; enten W-76 sprænghovedet med en ladning på 100 kiloton, eller den mere destruktive W-88 med en ladning på 475 kiloton. Til sammenligning havde Littleboy, atombomben, der blev kastet over Hiroshima, en ladning på 14 kt, og Fatman, der blev kastet over Nagasaki, 23 kt. De var atombomber. I dag har vi at gøre med termonukleare bomber, der hver er 8-40 gange kraftigere end Hiroshima. Med 4 W-88 sprænghoveder i hver Trident-missil, og med 24 missiler på hver ubåd, og med 14 amerikanske ubåde, der er bevæbnet med disse, bliver det til næsten 400 sprænghoveder med hver en ladning på 475 kt – en kolossal ødelæggelsesevne.

I Rusland har deres interkontinentale missil, SS-27, en rækkevidde på 6.500 mil og bærer en ladning på 550 kt. Eller tag Ruslands SS-18, med kælenavnet 'Satan', af hvilke man har kendskab til 6 eksisterende, og som har en rækkevidde på 10.000 mil og kan levere et enkelt sprænghoved med en ladning

på 8.000 kt! Hvis 'Satan' blev udløst over New York City, ville storbrandens radius, inden for hvilken alle mennesker ville dø inden for 24 timer, være omtrent 4 mil.

I Kina har de DF 5A, der kan udstyres med et enkelt sprænghoved med en ladning på 4.000 kt eller med 4-6 sprænghoveder med hver sit mål, og hver med en ladning på mellem 150 og 300 kt; dette interkontinentale ballistiske missils rækkevidde er på 8.000 mil, hvilket gør USA's vestkyst til et meget let mål.

Hvis vi kom ind i en global, termonuklear konflikt, ville vi på få minutter gøre en ende på civilisationen, som vi kender den. Storbyer over hele kloden ville forsvinde fra landkortet; milliarder af mennesker vil være døde, og som Kennedy citerede, ville 'de levende misunde de døde'. Men betyder dette udslettelse? Ud over død og ødelæggelse på jordens overflade har en termonuklear krig evnen til at transformere Jordens klima. Ligesom eksplosionen fra en stor vulkan, som Tamboras udbrud i 1815 i Indonesien, der lukkede sollyset ude og frembragte 'året uden sommer', således kan også eksplosionerne fra termonukleare våben forårsage globale klimaforandringer. Man skønner, at udveksling af blot 15 bomber af Hiroshima-størrelse mellem Pakistan og Indien, hvilket udgør langt mindre end 1 % af verdens atomarsenal, ville skabe klimaforandringer uden fortilfælde i menneskehedens historie, hvis de blev kastet over kæmpebyer i hvert af disse lande. 5 mio. tons sort kulstofrøg ville blive sluppet ud i den øverste troposfære, og ville dernæst, når den først blev opvarmet af Solen, blive løftet endnu højere op, i stratosfæren. Man skønner, at denne røg ville sprede sig i løbet af 49 dage og lægge en dyne over hele Jorden og lukke tilstrækkeligt af for sollyset til at skabe et klima som i den lille istid. Hvis verden kom ind i en global konflikt, hvor man brugte en tredjedel af verdens atomarsenal, ville der dannes så meget røg, at Solens stråler ville blive udelukket fra at nå Jordens overflade og få temperaturerne til at falde

under frysepunktet i månedsvis over hele kloden og dræbe praktisk talt alle fotosyntese-processer, og dermed alt liv, der er afhængig af dem. Hvor svovlpartiklerne fra et vulkanudbrud forbliver luftbårne i omtrent 2 år, kunne røgen fra atom-eksplosioner vare i et årti. Oven i død og ødelæggelse af storbyer over hele kloden, ville selve Jordens biosfære, den skrøbelige indpakning, som det har taget milliarder af år at udvikle frem til det stadie, hvor menneskeligt liv kunne eksistere, blive ødelagt. Vi taler virkelig om masseudslettelse af den menneskelige art.

Men det behøver ikke ske.

Alt imens de monetaristiske nationer smuldrer, bevæger nationer som Rusland og Kina sig væk fra en monetaristisk økonomi og satser på en politik med skabelse af fysisk rigdom, storstilet økonomisk udvikling og pionerprojekter inden for den arktiske udviklings og menneskets kolonisering af rummets nye, fremskudte grænser. Rusland har inviteret USA til at gå sammen med sig i eventyret om denne nye, fremskudte grænse. Rusland har ikke alene foreslået et fælles program til udvikling af Beringstrædet, men Rusland har tilbudt principperne om 1980'ernes SDI tilbage til USA i form af Det strategiske forsvar af Jorden. Foreløbig har USA valgt at klamre sig til sine fantasier om Wall Street og City og London.

(Den britiske dronning) »… i dag er USA fortsat vor vigtigste allierede … «

I stedet for at tage imod Ruslands tilbud om fælles økonomisk udvikling, spiller USA rollen som syndebuk for det smuldrende, Britiske Imperium. Alt imens Rusland og Kina nægter at underkaste sig imperiesystemet, bruger Det britiske Imperium USA's våbenarsenal til at forsøge at true dem til underkastelse. Det er dette sammenstød mellem imperiesystemet og kampen om den menneskelige arts overtagelse af styringen af planeten, som driver os frem mod krig.

Hvis vi fjerner Barack Obama fra Det hvide Hus, fjerner vi USA's våbenarsenal fra briternes kontrol og vælter skakbrættet. Ved at fjerne Barack Obama åbner man op for, at USA kan arbejde seriøst med både Rusland og Kina, og for, at Amerikas pionerånd, som gav verden 'et frihedens tempel og et håbets fyrtårn', atter kan blive udløst.

(JFK) »Verden har før været tæt på krig, men nu har mennesket, som har overlevet alle tidligere trusler mod sin eksistens, taget evnen til at udslette sin egen art mere end syv gange i sine dødelige hænder. I aften står jeg her, med ansigtet mod vest, på det sted, der engang var den store, fremskudte grænsepost; fra det land, der strakte sig 3000 mil bag os, opgav pionererne deres sikkerhed, deres tryghed og undertiden deres liv for at bygge vort nye Vesten. De holdtes ikke tilbage af deres egne tvivl, eller var fanger af en gevinst for sig selv. De var fast besluttet på at skabe den nye verden, stærk og fri, et eksempel for verden, på at overvinde dens farer og dens vanskeligheder, og besejre de fjender, der truede indefra og udefra. Nogle ville sige, at denne kamp er forbi, at alle horisonterne er udforsket, at alle kampene er blevet vundet, at der ikke længere er nogen fremskudt, amerikansk grænse, men jeg er sikker på, at ingen ville erklære sig enig i denne stemning, for alle problemerne er ikke løst, og alle kampene er ikke vundet, og vi står i dag på randen af en ny, fremskudt grænse, 1960'ernes fremskudte grænse, med ukendte muligheder og farer, uopfyldte håb og uopfyldte veje; den nye, fremskudte grænse er her, hvad enten vi søger den eller ej; denne nye, fremskudte grænse er de områder i rummet, der ikke er kortlagt, uløste spørgsmål om fred og krig, uvidenhedens og fordommenes ubesejrede provinser, ubesvarede spørgsmål om fattigdom og overskud. Men jeg er overbevist om, at tiden kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Jeg beder hver af Jer om at være pioner i denne nye, fremskudte grænse. Min opfordring er til de unge af hjertet, uanset alder, til de stærke i ånden, uanset parti, til alle, der imødegår skriftens opfordring: 'Vær stærk og

modig, vær ikke bange, lad dig ikke skræmme'. Hvis vi har modet og viljen, kan vi komme igennem en tid, hvor vi ikke alene vil blive vidne til nye gennembrud inden for ødelæggelsesvåben, men også et kapløb om herredømmet over himlen og regnen, havene og tidevandet, den fjerne side af rummet og menneskets egen ånd, det er spørgsmålet om den nye, fremskudte grænse, det er det valg, som vor nation må træffe, hele menneskeheden afventer vor beslutning, en hel verden ser hen til, hvad vi vil gøre, og vi kan ikke svigte denne tillid, og vi kan ikke undlade at forsøge.« (Bifald)

Den nye, fremskudte grænse er ikke en række løfter, det er en række udfordringer. Det appellerer til vor stolthed, ikke til vor tryghed. Det kræver forestillingsevne og mod og vedholdenhed. Se, hvad menneskeheden er i stand til. Vi er en mægtig, geologisk kraft. Hvordan kan det være, at termonuklear fusion kun er blevet anvendt til at skabe masseødelæggelsesvåben? Hvorfor har vi ikke anvendt den som middel til at drive et bemandet rumfartøj til Mars? Hvorfor er vi aldrig vendt tilbage til Månen? Hvorfor opgav vi Kennedys drømme om den nye, fremskudte grænse? For da briterne myrdede Kennedy-brødrene, underkastede vi os de regler, som oligarkiet fastlagde. I dag står vi på randen af en ny, fremskudt grænse; men for at opnå den må vi tilintetgøre det oligarkiske princip. Det holder os ikke alene tilbage; det truer med at udslette vor art.

Det er nu, vi må vælge enten at gøre videnskabelige fremskridt – eller dø.

TEMA:
Londons verdensherredømme gennem politiske mord og krig.
“Den græske premierminister Tsipras havde en pistol rettet mod hovedet:
hvis han afviste selvmords-aftalen fra 13. juli, ville der komme et NATO-militærkup.”

Download (PDF, Unknown)

LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ:

En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling

2 EIR-artikler om Lyndon LaRouches skelsættende indgriben i verdenshistorien:

‘LaRouche stoppede britisk overtagelse’, hvor LaRouche debatterer nedskæringspolitik og fascistiske regimer.

‘LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ’, som i 1983 af præsident Ronald Reagan blev annonceret som officiel, amerikansk politik.

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

BROCHURE: HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden. Udbred denne

nye, verdensforenende politik for fred og fremgang for alle. Gå med i kampen!

– En ny, international orden for menneskeheden.

Intet betydningsfuldt opnås uden kamp. (Og dette er ganske afgjort en kamp).

GÅ MED I KAMPEN!

UDBRED DENNE NYE, VERDENSFORENENDE POLITIK FOR FRED OG FREMGANG FOR ALLE.

NU komplet digital version 36 sider. Trykt version 20 sider.

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild:

Udvinding af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft

Den seneste opgave, som hr. LaRouche har givet os, har været at udvikle menneskeheden som en målestok for universet, gennem en dybere forståelse af kreativitet som en naturkraft ud fra den russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir Vernadskijs anskuelser. Afslører opdagelser ting, som allerede eksisterer i naturen – principper, fysiske love og lignende? Eller endnu bedre: er opdagelsens substans i sig selv en del af det, der udgør naturen? Er det ikke et naturfænomen? Kan en verdensanskuelse anses for at være fuldendt, som ikke inkluderer denne forandringsproces som en fundamental, substantiel del af naturen? Det vil jeg senere sige noget mere om.

Download (PDF, Unknown)

Rusland arbejder videre med dagsorden for Forsvar af Jorden

26. feb. 2014 – Interfax rapporterer, at den russiske minister for nødsituationer, Vladimir Puchkov, i morges sagde, at han er i færd med at udarbejdet et koncept for en zone til

afprøvning af beskyttelse af civile og faciliteter mod meteoritter.

»Menneskeheden havde sit første møde med den virkelige destruktive virkning på sin sociale infrastruktur fra rummet«, sagde Puchkov til Føderationsrådet (parlamentets overhus) i dag, idet han refererede til meteoritnedslaget i Chelyabinsk den 15. februar, 2013.

Det russiske ministerium for nødsituationer samarbejder med adskillige hjemlige og udenlandske partnere om »udviklingen af et koncept for et pilotprojekt til afprøvning af beskyttelse af befolkningen og den sociale infrastruktur mod meteoritter«, sagde han.

»Dette er en vidtrækkende og kompleks mission. Dette er nye teknologier, som kræver internationalt samarbejde. Arbejdet er planlagt for de næste mange årtier«, konkluderede ministeren.

Paradigmeskifte: Fred gennem Udvikling

KAMPAGNEAVIS NR. 15, FORÅR 2013

Download (PDF, Unknown)